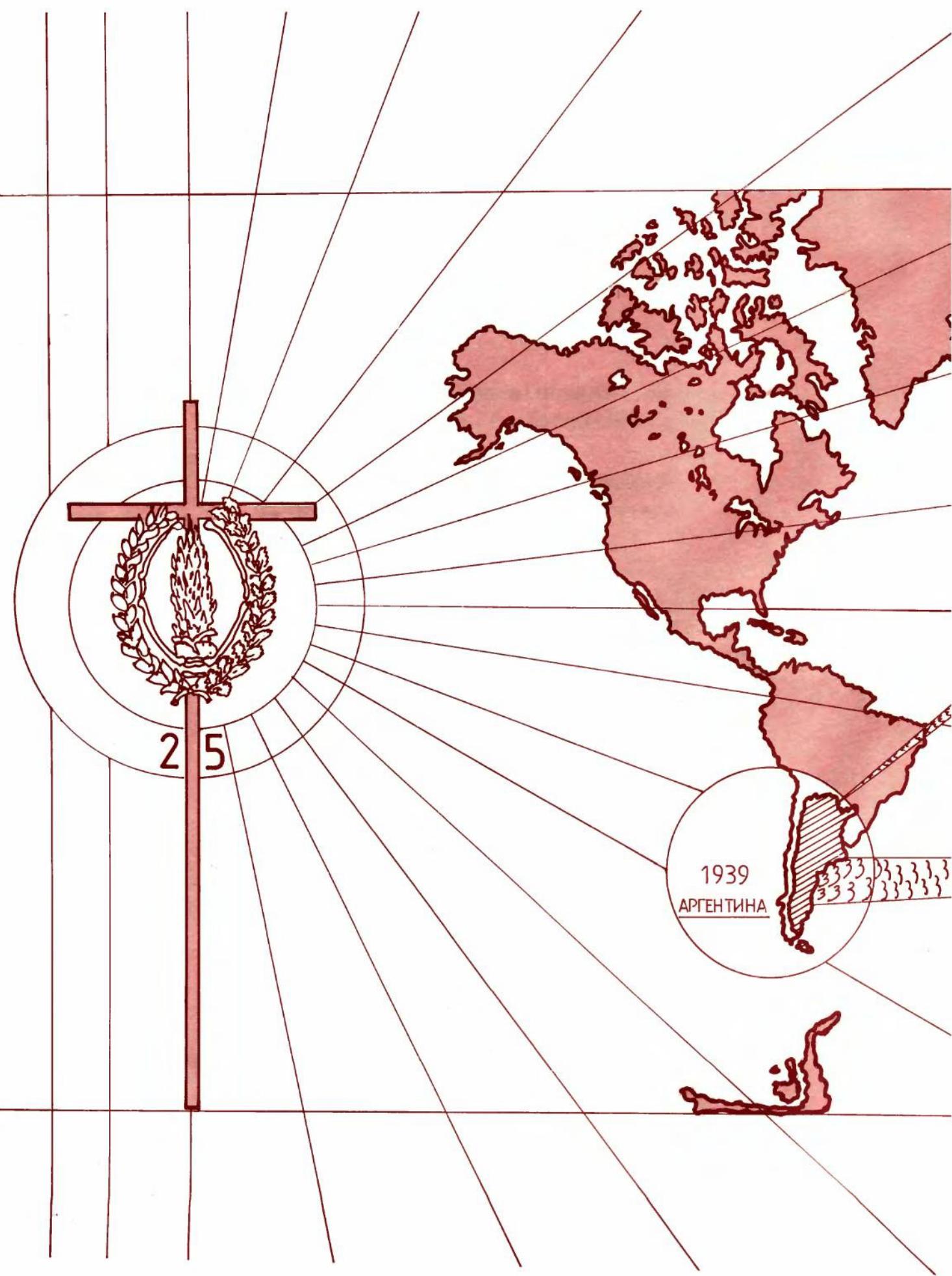
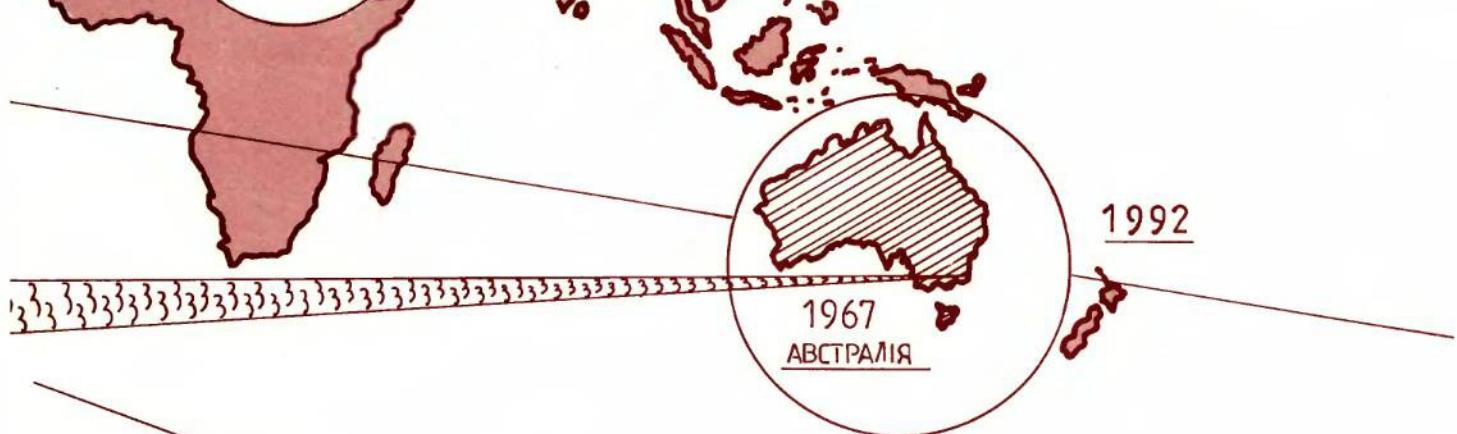
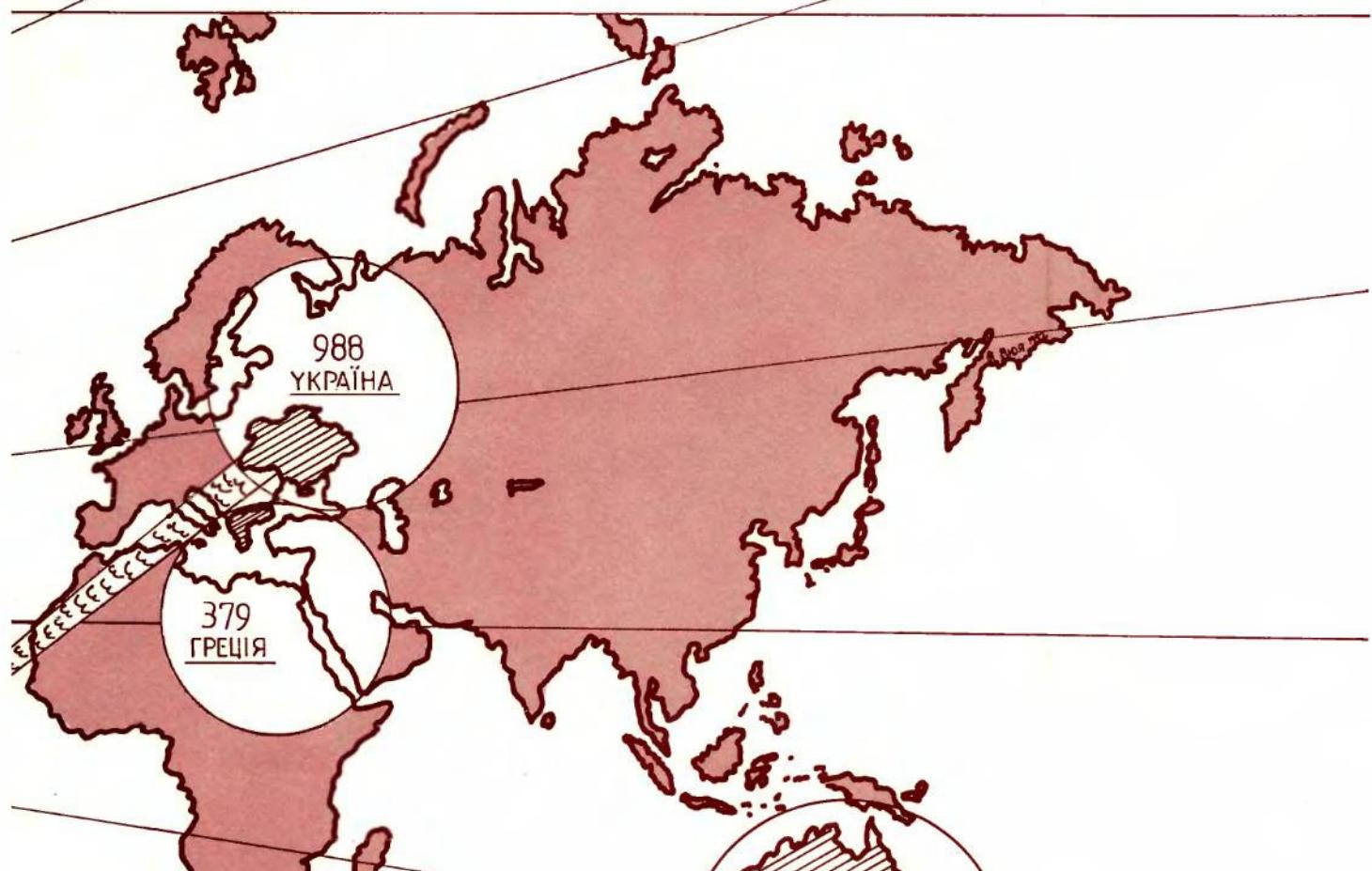

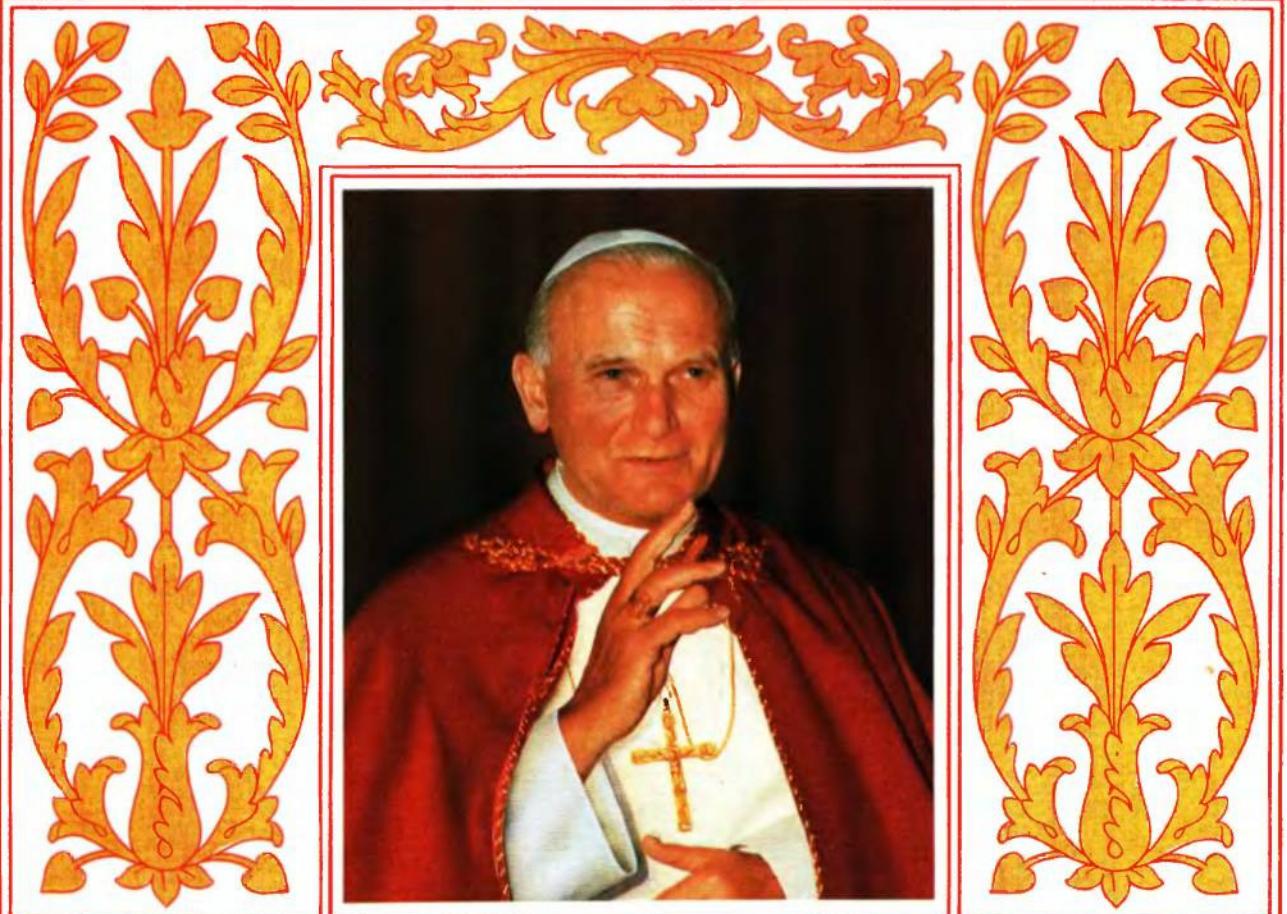
СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ
СЕСТЕР ВАСИЛІЯНОК В АВСТРАЛІЇ

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ
ПРАЦІ СЕСТЕР ВАСИЛІЯНОК В АВСТРАЛІЇ

28.3.1967 – 28.3.1992

Святіший Отцю нашому Іоанну Павлу ІІ
 Узігай
 Апостольське Папство в Україні
 Свята архієпископа Василія Великого
 з нагоди
 євангельянія 25-ліття поселення
 і місійної праці в Австралії
 1967 1992
Ex Aedibus Vaticanicis die 21. I. 1992.
+ Oscar Rizatto
Archivarius
Eleemosynarius Summi Pontificis

Високопреподобні Сестри
Святого Василія Великого
Австралія

Рим, 20 січня 1992 р.Б.

Христос Раждається!

Високопреподобні Сестри!

З нагоди 25-ліття Вашого поселення і праці на землях Австралії прийміть найщиріші побажання всіх Божих благодатей і щедрот, щоби Всешишній Господь дарив Вас своїми небесними дарами, крістю і благорозумієм у Вашому дальшому житті й покликанні.

У цей Ваш срібний Ювілей приходять мені на думку слова св. Апостола Павла: «Благословений Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що благословив нас з неба всяким духовим благословенням у Христі, бо в ньому він нас вибрав перед заснуванням світу, щоб ми були святі й бездоганні перед Ним у любові!» (Еф 1, 3-4).

Я переконаний, що всі 25 років Вашої праці мали цю велику прикмету - святість і бездоганність в любові. Ваше життя Ви посвятили Богові, Церкві й своєму рідному Українському Народові, і завдяки так само і Вашим молитвам наша рідна Церква тішиться тепер свободою, а Україна незалежністю. Безсумнівно, що Ви і дальші свої сили, у молитві і жертві, віддасте Христові для спасіння душ і поширення Його царства тут на землі.

Зі щирого серця уділяю Вам Архиєрейське Благословення і бажаю Вам Многих і Благих Літ!

Благословення Господнє на Вас!

Мирослав І. Кардинал Любачівський

Мирослав Іван Кардинал Любачівський
Верховний Архиєпископ Львова Українців

Слава Ісус Христу!

Мельборн, 24.2.1992 р.

ВПреп. Мати Марія Афінець, ЧСВВ
і всі Преп. монахині в Австралії
Сідней, Мельборн і Аделяйда.

ВПреп. Мати Маріє і всі Монахині!

Час скоро минає. Здається, що недавно як Преп. Сестри приїхали з Аргентини, а це вже 25 літ минає і наближається маленький ювілей, щоб подякувати Всемогучому і Милосердному Богові в Пресвятій Тройці за цей час і переглянути, що за Його поміччю зроблено.

Спочатку нашого поселення в Австралії ми священики почали старання, щоб до Австралії спровадити сестер-монахинь, щоб занялися дітьми, яких тоді було досить багато, а нас священиків дуже мало. Але якось не вдалося і наші старання були безуспішні. Аж Всемогучий Господь Бог прислав до Риму Ісповідника віри патріярха Йосифа Сліпого і при його помочі ми скоро отримали монахинь Василіянок з Аргентини.

В неділю, дня 26-го березня, 1967 року ігуменя м. Марія і ще три монахині причалили кораблем до Мельборну і були на нашій Св. Літургії. Звідси вони поїхали до Сіднею і там зачали свою працю. Відтак прийшла черга на Мельборн (жовтень, 1970 р.) а опісля на Аделяйду.

Такою невичерпною «криницею» що доставляла нам монахинь була Аргентина, де Боже провидіння в 1939 році, якраз перед війною, поставило дві монахині, в тім покірну Слугу Божу мати Софонію Ерделі ЧСВВ. Вони запліднили численними покликаннями наше поселення в Аргентині, де з'явилися монастири, сиротинці і школи, та тепер можуть спомагати другі країни нашого поселення а навіть Україну. На жаль з покликаннями в Австралії дуже тяжко,

бо посуха і тільки одна монахиня, але в Бозі надія, що посуха скінчиться і зачнеться гарний урожай.

Велику силу наші монахині мають від молитви, про що вони знають і тримаються правил св. Василія Великого. Їхня участь у наших Богослуженнях, у дбанні про вигляд храмів Божих збагатила церковне життя в Австралії.

Зачалася їх апостольська праця: відвідини хворих в шпиталях, а ще важніше хворих і немічних у приватних домах. Скільки то добра роблять покірні сестри коли прийдуть до хворого чи немічного в шпиталі чи дома поговорять дешо про дочасну ціль чоловіка, про вічне щастя, про волю Божу, про терпеливе переношення невигод і терпінь, то це для хворого величезна потіха і підтримка, а коли ті відвідини повторяються, то це дійсно наче ангельські відвідини.

Навчання дітей катехизму в українських школах і поза школою, що може займає найбільше часу, але то дає також великі користі для тих дітей, для наших парафій і для української спільноти. Діти дуже люблять Сестер Василіянок і добре вчаться, а рівночасно дивуються, що сестри народжені в Аргентині, та навіть і їхні родичі вже там народилися, а так добре говорять по українськи.

Сестри Василіянки приготовляють дітей до першого св. Причастя і то не тільки в Сіднею, в Мельбурні і Аделеїді але майже в цілій Австралії, і в Перті, Джілонгу, Канберрі, Ньюкастлі.

До апостольської праці, без сумніву, належить праця сестер в друкарні «Прорвіта», де друкується наш тижневик «Церква і Життя», та інші дрібні речі. Останньо сестри видрукували два Молитовники: «Молитовник патріярха Йосифа», 605 стор., (25 тисяч примірників) як дар нашій Церкві в Україні, а другий молитовник «Отче Наш», двомовний, тобто українсько-англійський, для ужитку в Австралії. Друкування «Церкви і Життя» щотижня, це дуже важна апостольська праця і сестри Василіянки виконують її з повною посвятою і свідомістю, що це справду апостольська робота, що це велика допомога священикам у душпастистві.

Дуже важною прикметою монахинь св. Василія Великого є молитва, є прославлення Бога у Пресвятій Тройці, є відмовлювання часослова і то є велика прикмета монахинь Василіянок в Австралії. Цю прикмету можна поставити на першому місці. За ті молитви за ті Богослуження в ріжних наміреннях складають священики і всі вірні сердечну подяку.

ВПреп. Маті Ігумене, Маті Маріє, і Преп. Монахині чина Св. Василія Великого, в імені всіх священиків і всіх вірних, з нагоди 25-ліття апостольської праці Сестер Василіянок в Австралії, ми дуже дякуємо Вам за всю поміч і хай Господь Бог нагородить Вас всіх обильно, по своїй щедрості. Передусім, щоб Ви дальнє зростали в духовнім життю, як цього навчають правила св. Василія Великого, щоб Милосердий Господь Бог дав Вам щедрі покликання, щоб Ви могли продовжувати ту гарну, важну, а таку трудну апостольську працю між молоддю і між старшим в Австралії. Тепер, коли можна працювати в самостійній Україні, бажаю Вам, щоб ви могли також сплатити довг і працювати також в Україні, а передусім виховувати монахинь для апостольської праці в Україні.

Хай Боже благословення буде завжди над Вами і супроводить Вас завжди

*† Василенко Марія св. Петра і Павла
для Українців Кат. в Австралії і Н. Зеландії*

CURIA GENERALIZIA
DELL'ORDINE DELLE SUORE BASILIANE
00153 Roma (Italia)

10 січня 1992

Roma,
Via S. Alessio. 26 - Tel. 57.50.651

**З НАГОДИ 25-ЛІТТЯ ПРИЇЗДУ І ПРАЦІ
СЕСТЕР ЧИНУ СВЯТОГО ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО
В АВСТРАЛІЇ**

**ЗАСИЛАЄМО ГОСПОДЕВІ МОЛИТВИ ПОДЯКИ
ЗА ВСІ БЛАГА ЯКИМИ ВСЕВІШНІЙ БЛАГОСЛОВИВ і
БЛАГОСЛОВИТЬ СЕСТЕР ВАСИЛІЯНОК, ЇХНЕ БУТЯ,
ПРАЦЮ і ЖЕРТВЕННІСТЬ.**

**ГРАТУЛЮЄМО, Впр. м. Настоятельці МАРІЇ АФІНЕЦЬ,
Преп. сестрам АНІСІЇ ШЕВЧУК, КОНСТАНТИНІ ЗАПАЯ,
ЛУКІЇ АНГЕЛЮК, та ВСІМ ПРЕПОДОБНИМ СЕСТРАМ
і співаємо МНОГАЯ і БЛАГАЯ ЛІТА!**

м. Дія Стасюк, ЧСВВ
м. Дія Стасюк, ЧСВВ
Архимандриня

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ

Срібний Ювілей — 25-ліття поселення Сестер Василіянок в Австралії (28.3.1967 р.), дає нам нагоду приглянутись ближче муравлиній праці тих Мироносиць на українськім відтинку Христової ниви в країні кенгуру, й бодай частинно відкрити — обнародувати її нашій спільноті. Для цього я попросив Сестер усіх трьох монастирів (Сідней, Мельбурн, Аделяйда) відкрити серпанок таємничості й сказати дещо про свою працю, що вони (у своїй скромності) й зробили. Про найважнішу сторінку — ділянку їхнього життя — про молитву й посвяту — вони сказали найменше. Та, хіба треба для цього багато слів? — Вистарчить приглянутись овочам праці Сестер, запитати священиків, старших, молодих парафіян, а зокрема дітей, а ті Вам розкажуть, як багато вони завдячують доброті, молитвам і посвяті Сестер...

A SILVER JUBILEE

The 25th anniversary of the settlement of the Basilian Sisters in Australia (they arrived on the 28th March, 1967), provides an opportunity to reflect on their untiring work for the benefit of the Ukrainian Community here. I asked the Sisters of all three convents — in Sydney, Melbourne and Adelaide — to say a little about their work, which, in their characteristic modesty, they did. They said least about the most important part of their lives: prayer and sacrifice. But there is no need for words here. It suffices to take note of the fruits of the Sisters' work, and to listen to the testimony of priests, of parishioners both young and old, and especially of children. They will tell you how much they owe to the Sisters' goodness, prayers and dedication.

Св. Василій Великий
і Св. Макрина.

St. Basil the Great
and St. Makryna.

Хто такі Сестри Василіянки?

Жіночу вітку монашого Чину св. Василія (Великого), архиєпископа Кесарії в Кападокії, Мала Азія, (329-379) заснувала

Who are the Basilian Sisters?

The womens branch of the monastic order of St Basil the Great (he was Archbishop of Caesarea in Cappadocia, Asia Minor, from

в Підмихайлівцях, виїхали до Аргентини дві Сестри: Софронія і Маргарета ЧСВВ. І Бог поблагословив їхню працю. Сьогодні з того гірчичного зерна, в Аргентині вже діє 8 монастирів. Сестри провадять там школи (початкові і середні), інтернати для дівчат, приюти для дітей, садочки, катехізації, опіку над старшими.

Після поселення українських скитальців в Австралії і створення Апостольського Екзархату, відкрилося широке поле для праці жіночих монаших Чинів. І починається пошук Сестер, що були б готові до апостольської (місійної) праці й жертви в країні кенгуру. Ап. Екзарх, Кир Іван Прашко неодноразово звертається до Генеральної Курії Сестер Василіянок у Римі з проханням післати Сестер на місію до Австралії. А там шукають «добровольців» аж ... в Аргентині! Про це довідуємось з листа Ген. Настоятельки Сестер ЧСВВ, ВПреп. Архимандрині Клявдії до Преп. Ігумені Марії (Афінець) в Бериссо, Аргентина (14.3.1966). В тому листі Мати Клявдія циґує слова Спасителя: «Живо велике та женців мало» (Мат. 9, 35-38) й пише: ...«Дорога моя Мати! Екзарх Австралії, Преосвящ. Кир Іван Прашко вже віддавна просить нас про Сестер, а тепер у цій справі звернулись про поміч до нашого Кардинала (Блаженнішого Патріярха Йосифа — оіш). Їх Еміненція конче хочуть, щоб Ви, Дорогі Мати, поїхали там і започаткували наш Чин Василіянський. Вони пізнали Вас на Генеральній Капітулі і кажуть, що Мати мають духа жертви й посвяти та що щиро працюєте для Чина і св. Церкви...»

Здорове зерно впало на добрий ґрунт, бо вже 30.3.1966 р. до Риму летить покірна відповідь Ігумені Марії: ... «В день Благовіщення я таки сказала: «Ось, я слуга Твоя, Ісусе, нехай так станеться, як Ти сам кажеш і тепер чекаю на відповідь від Дорогої Матері, бо мое бажання є: бути місіонеркою...». Потім слідує переписка про документи, приготування і час виїзду ...

Велику поміч у приготуванні документів і візи дав монсіньор С. М. Кренан, головний директор Католицького Іміграційного Комітету в Сіднеї. 8 липня, 1966 р. приходить повідомлення про виїзд з Аргентини чотирьох Сестер:
ВПреп. Мати Марія (Афінець) ЧСВВ
Преп. Сестра Анісія (Шевчук) ЧСВВ
Преп. Сестра Константина (Запай) ЧСВВ
Преп. Сестра Лукія (Ангелюк) ЧСВВ

blessed their labours. Up to this day eight convents have sprung up from the initial mustard seed. The Sisters in Argentina conduct primary and secondary schools, boarding schools for girls, and kindergartens; they run catechetical programs and care for the elderly.

The settlement of Ukrainian refugees in Australia and the creation of an Apostolic Exarchate opened a broad field for the work of women's religious orders. The search began for nuns who would be ready for apostolic work and sacrifice in Australia. The Apostolic Exarch, Bishop Ivan Prasko made several approaches to the General Curia of the Basilian Sisters in Rome, asking that nuns be sent for missionary activity to Australia. A request for volunteers went out to Argentina, as we discover from a letter sent by the General Superior of the Basilian Sisters, the Archimandrine Claudia, to the Abbess Maria (Afinets) in Berisso, Argentina (14th March, 1966). In this letter Mother Claudia quotes the words of the Saviour, "The harvest is great, but the reapers are few" (Matthew 9, 35-38), and continues, "My dear Mother! The Exarch of Australia, the Most Revd. Ivan Prasko, has long been asking us for Sisters, and now has approached our Cardinal (Patriarch Joseph — Fr. I. Sh.) concerning this matter. His Eminence urgently wishes you, Dear Mother, to travel there to initiate our Basilian Order. He met you at the General Capitula and believes that you have the spirit of sacrifice and dedication and that you are faithful in your service to the Order and the holy Church."

This sound seed fell upon good earth, for already on the 30th March, 1966 Abbess Maria replies humbly to Rome, "On the day of the Annunciation I said, "I am your servant, Jesus, let everything be as you wish it, and now I await my dear Mother's answer, for my wish is to be a missionary." There follows an exchange of letters about documents, preparations and a time of departure.

Of great assistance in preparing documents and visas was Monsignor C. M. Crennan, Director of the Catholic Immigration Committee in Sydney. On the 8th July, 1966 news arrived of the departure from Argentina of four nuns:

The Revd. Mother Maria (Afinets) OSBM
The Revd. Sister Anicia (Szewczuk) OSBM
The Revd. Sister Konstantyna (Zapay) OSBM
The Revd. Sister Lukia (Anheluk) OSBM

сестра св. Василія — св. Макрина (†379 р.) при співпраці їхньої мами — св. Емелії (†375р.). В Україні з'явилися Василіянські монастири з прийняттям Християнства (988 р.). Вже під роком 1037, літописець Нестор згадує про жіночий монастир св. Ірини, в Києві. В тих часах багато дівчат і вдів, навіть тих із княжого роду, посвячували себе на службу Богові. Нпр. жінка римського імператора Генрика IV, Пракседа-Аделляїда, донька князя Всеvoloda, по смерті свого чоловіка, постриглась в черниці, в київському жіночому монастирі. Також княжна Предислава Святославна була монахинею (1116). Монахинями були Евфорзина-Предислава, донька князя Юрія (1175), Параскевія (1239), донька князя Всеvoloda і ін. Історія свідчить, що в давній київській митрополії було 82 жіночих монастирів. Особливий розвиток монашества на українських землях почався після реформи василіянських монастирів митрополитом В. Рутським і св. Йосафатом.

В міру окупації українських земель, Москва насильно русифікувала василіянські монастирі (чоловічі й жіночі) й робила їх розсадниками московського православія. Нищівними для василіянських монастирів у Галичині були й реформи австрійського цісаря Йосифа II. Щойно при кінці мин. століття, митрополит Андрей Шептицький перевів реформу Сестер Василіянок. 22.8.1909 р. затверджено нові Правила Чину і з того часу почався новий розвиток Сестер Василіянок та їх праці, зокрема в ділянці опіки над сиротами й освіти дівчат в Галичині: Львів, Підмихайлівці, Словіта, Яворів, Станиславів; Ужгород і Пряшів (Карпатська Україна); Крижевці (Югославія)...

На запрошення єпископа Сотера Ортинського (†1916 р.), готові служити Богові й своєму Народові, Сестри виїжджають до Америки (1911 р.) й відкривають там свої монастири, основують сиротинці, провадять початкові школи, а з часом: гімназії й каледжі, з яких рекрутуються нові покликання до монашого життя і служіння Христовій Церкві й Українському Народові.

Не була байдужою Сестрам і доля сотень тисяч українських поселенців в Аргентині. Українських священиків там було мало. З того користали місцеві латинські місіонери й всяко переманювали наших людей до себе. Щоб рятувати український стан посідання, 20.8.1939 р., з монастиря

329 to 379) was founded by St Basil's sister, St. Makryna (died 379) and their mother, St. Emelia (died 375). In Ukraine, Basilian monasteries appeared with the coming of Christianity (988), and the chronicler Nestor makes reference to the women's monastery of St. Irene in Kiev as early as in the entry for 1037. In those days many young girls and widows, even those of princely family, dedicated themselves to the service of God. For example, Praksesa-Adelhied, the daughter of Prince Vsevolod and wife of the Roman Emperor Henry IV, became a nun in a Kiev convent after the death of her husband. Princess Predyslava Sviatoslavna was a nun (1116). Other women who became nuns included Euphrosyna-Predyslava, daughter of Prince Yuri (1175) and Paraskevia, daughter of Prince Vsevolod (1239). There were 82 convents in the old Metropolitan see of Kiev.

Monasticism flourished in Ukrainian lands especially after the reforms of the Basilian monasteries carried out by Metropolitan V. Rutsky and St. Josaphat.

As it occupied Ukrainian lands, Moscow forcibly russified Basilian monasteries and convents and turned them into nurseries of Russian Orthodoxy. The reforms of the Austrian emperor Joseph II were also ruinous for Basilian monasteries in Galicia. It was only at the end of the last century that matters were improved by the reform of the Basilian Sisters that was implemented by Metropolitan Andrew Sheptytsky. On the 22nd August, 1909 new rules were approved for the Order, and from that time a new period of development began for the Basilian Sisters and their work. They were especially active in the care of orphans and in the education of girls, working in Galicia (Lviv, Pidmykhailivtsi, Slovita, Yavoriv, Stanislaviv), in Carpatho-Ukraine (Uzhhorod, Priashiv) and in Yugoslavia (Kryzhevtsi).

Invited by Bishop Soter Ortynsky (died 1916), and always ready to serve God and their people, some Basilian Sisters went to the United States (1911). They established monasteries, orphanages, primary schools and, later, secondary schools and colleges, from which came many new vocations.

Nor were the Sisters indifferent to the fate of hundreds of thousands of Ukrainian settlers in Argentina. There were few Ukrainian priests among them, and many followed the call of Roman Catholic missionaries to the Latin Rite. To strengthen the Ukrainian presence, two nuns Sophronia and Margaret, went from the Pidmykhailivtsi convent to Argentina (20th August, 1939), and God

А вже 28.3.1967 р., згадані Сестри причалили до берегів Австралії в сіднейській пристані й поселились при 29 Мери Стріт, Лідкомб...

З того часу проминуло довгих 25 літ, літ повних молитви, праці й посвяти Сестер для добра душ українських поселенців в Австралії — старших, молоді, дітей. Поборовши перші труднощі (чужа мова й упередження та настороження деяких людей ітп.), Сестри розвинули свою працю в ділянці катехізації дітей в Українських Рідних Школах, веденні Марійських і Вівтарних Дружин, Апостольства Молитви, Церковних Молодечих Хорів, Дитячих ясел (Дей кер), відвідуванні хворих, старших і немічних, (вдома й в шпиталях), харчуванні священиків й дбанні про прікрасу наших храмів, а ті в Мельборні: ще й при друкуванні й адміністрації часопису «Церква і Життя» та іншої релігійної літератури.

За той час, попри священиків, Сестри стали невід'ємною частиною української спільноти, зразком посвяти для Бога й Українського Народу. Сьогодні важко уявити собі якінебудь релігійні свята та імпрези без присутності й вкладу праці Сестер ЧСВВ. Не можна промовчати й того сумного факту, що досі, за одним вийнятком (Сестра Тереня Гугляк з Джілонг, Вікторія), всі Сестри приїхали з Аргентини й віддають свої сили в праці для нашої спільноти в Австралії. Вони все ще сподіваються, що ситуація з покликаннями поправиться та що й серед наших дівчат в Австралії найдуться душі готові посвятити себе служінню Богові, Церкві й Українському Народові. Хочемо вірити, що понижчі рядки й представлення 25 літ праці Сестер Василіяноч в Австралії будуть заохотою і поштовхом доповнити їхні ряди. Що дай, Боже!

о. Іван Шевців

On the 28th March, 1967 these Sisters arrived in Sydney and settled at 29 Mary Street, Lidcombe.

Twenty-five years have passed since that time — years full of prayer, work and sacrifice by the Sisters for the good of the souls of Ukrainian settlers in Australia, young and old. Having overcome initial difficulties (a foreign language and the prejudice of some people etc.), the Sisters set about their work. They gave religious instruction in Ukrainian Saturday Schools, they directed Marian Sodalities, groups of altar boys; apostolates of prayer, church youth choirs and day care centres for children, they visited the ill, the elderly and the infirm in hospitals and in their homes, they prepared meals for Ukrainian priests and cared for the upkeep of Ukrainian churches. The Sisters in Melbourne worked in the printing and the administration of the weekly '*Church and Life*' and other religious literature.

During this time, like the Ukrainian priests, the Basilian Sisters have become an indispensable part of the Ukrainian community, an example of dedication to God and to the Ukrainian people. Today it is difficult to imagine any religious holy day and / or Festivities without the presence and participation of the Basilian Sisters. One should not, however, pass over without comment the sad fact that up until now, with a single exception (Sister Teresia Guglak from Geelong, Victoria), all the Sisters have come from Argentina. They still believe that there will be a change in attitude toward vocations, and that among Ukrainian women in Australia there will be found souls willing to dedicate themselves to God, the Church and the Ukrainian people.

We hope that the book which follows, and the record of twenty-five years of work by the Basilian Sisters in Australia, will be an inspiration and an encouragement at least to some Ukrainian girls and women in Australia to come to join their ranks. Which God grant!

Fr. Ivan Szewciv

СЕСТРИ ВАСИЛІЯНКИ В СІДНЕЇ

З днем 24-го березня, 1966 року відкрито нову сторінку в історії Провінції Христа Царя Сестер Чину Святого Василія Великого в Аргентині. Того ж дня народилися мрії про місійну працю Сестер у незнаній країні кенгуру, в Австралії. Причиною тих мрій був лист з Риму, від ВПреп. Архимандрині Клавдії ЧСВВ, з дня 14.3.1966. В тому письмі представлено потребу відкрити поле місійної праці Сестер ЧСВВ в Австралії, де живе багато українців-католиків, під проводом Ап. Екзарха, Преосвщ. Кир Івана Прашка.

Довгі роки (від 1958 до 1965) Ап. Екзарх просив про приїзд до Австралії Сестер Служебниць, але дарма. Тоді звернувся до Генеральної Курії Сестер Василіянок і до Блаженнішого Патріярха Йосифа в Римі. Блаженніший Отець Йосиф попросив ВПреп. Архимандриню Клявдію (Федаш) ЧСВВ, щоб аргентинська провінція започаткувала в Австралії Василіянський Чин. ВПреп. Архимандриня назначила на те діло ВПреп. Ігуменю Марію (Афінець) ЧСВВ і трьох Сестер охотниць. Зголосились кілька Сестер із яких назначено: с. Ольгу Баланду, с. Анісію Шевчук і с. Константину Запай, ЧСВВ.

Не зважаючи на просьбу Сестер, щоби виїзд з Аргентини відложити на два роки, рішення було: виїзду не відкладати, але в міру можливостей виїхати ще в 1966 році. Тим часом захворіла с. Ольга. На її місце, за згодою ВПреп. Архимандрині Клявдії (лист із 5.6.1966) назначено Сестру Лукію Ангелюк ЧСВВ. При Божій помочі, скоро прийшов дозвіл від австралійської амбасади і виїзд з Аргентини назначено на 25

січня, 1967 р.

Одержавши архиєрейське благословення Преосвщ. Екзарха Аргентини, Кир Андрія (Сапеляка), 1-го січня, 1967 р. і, відбувши вісімденні реколекції (8-16.1.1967), згадані Сестри попрощали рідню і 25-го січня, 1967 р. залишили Аргентину.

Після зустрічі й прощання з родиною біля корабля (Джуліо Чезаре), скоро прийшла хвилина прощання й розлуки. Багатьом покотились з очей слізи. Незабутня хвилина для тих, що вперше їхали у невідоме майбутнє.

Хоч нелегким було прощання з рідними, але Сестри раділи що йдуть помагати своїм братам в Австралії й бачили в тім Волю Божу.

с. Константина, м. Марія, с. Анісія і с. Лукія ЧСВВ

Сестри виїхали, щоб попрощатись біля корабля.

Прийшла хвилина розлуки

Корабель Джуліо Чезаре

12.2.1967 р. Сестри прибули до Риму. Там сердечно привітала їх ВПреп. Архимандриня Клявдія ЧСВВ і всі римські Сестри Ген. Курії.

Рим. Від ліва: с. Константина, м. Марія, Архим. м. Клявдія, с. Анісія, с. Лукія ЧСВВ.

В Римі Сестри мали нагоду оглянути різні пам'ятки й помолитись на гробі св. Йосафата (13.2.1967). Перед виїздом до Австралії, вони були на послуханні в Главі Української Католицької Церкви, Блажен-

Зустріч з Блаж. Патріархом Йосифом

нішого Патріарха Йосифа. Від Ісповідника Віри вони одержали цінні вказівки й благословення на апостольську працю та Ікону Пресв. Богородиці, що стала Покровителькою першого монастиря Сестер Василіянок в Сіднеї та їхньої праці в Австралії.

Власноручний підпис під іконою:
Преподобним і Дорогим Монахиням-Василіянкам на
благословенну і апостольську, під покровом Пресв.
Богородиці, путь до Австралії
Архиєрейське благословення.
Рим, Стрітення 1967 р. Б.

†Йосиф
см. Верх. арх. Митр. Кардинал

До Австралії Сестри відпили з Неаполю, 4 березня, 1967 р., італ. кораблем Галілео Галілей і причалили у Фрімантлі, Зах. Австралія, 21.3.1967. В порті зустрів їх місцевий парох, о. Іван Шевців, показав місто і близькі краєвиди.

Перший раз на австралійській землі — Перт, 21.3.67

Ще того самого дня корабель відплів і 25.3.1967 Сестри вже були в Мельбурні, де зустрів їх Преосвіщ. Владика Іван. Після коротких оглядин Мельбурну, наступного дня Сестри взяли участь в Архиєрейській св. Літургії на якій відбулися єрейські священня о. Дмитра Сеніва та прийняття в честь новоєрея. Вечором відплили до місця призначення, до Сіднею.

28.3.1967 р. в год. 7.30 ранку, корабель причалив у сіднейськім порті. Тут чекала і вітала Сестер група вірних сіднейської парафії, старших, молоді, й дітей, під

Церква св. Андрія — Сідней

проводом їхнього пароха, Всеч. о. прелата Михайла Мельника й Голови Братства св. Андрія, пок. Ярослава Микитовича. На порозі тимчасового монастиря, при 29 Мери Стріт, Лідкомб, о. парох привітав Сестер хлібом і сіллю.

Мельбурн: 27.3.67. Від ліва: с. Анісія, с. Константина, с. Лукія, м. Марія, п-і Анна Сенів — мама новоєрея, Преосв. Владика Кир Іван (святитель), о. Дмитро Сенів (новоєрей), Всеч. Отці: Д. Качмар, М. Іванчо і дияк. П. Боднар.

9.4.1967 р., Преосвіщ. Владика Іван поблагословив монастир.

Учасники Торжества благословення слухають поучень Владики.

Ап. Екзарх Кир Іван Прашко і новоприбулі Сестри: с. Константина, м. Марія, с. Анісія і с. Лукія ЧСВВ.

Група сіднейських парафіян після благословення монастиря. Посередині: крім Владики і Сестер: пок. Нуна Кармазин, пок. Я. Микитович, пок. о. Мельник.

13.4. того року, Сестри пережили болючий удар, — несподівану смерть і похорони бл. п. Ярослава Микитовича, одного з головних ініціаторів спровадження Сестер до Сіднею, а 12.7. того ж року, — смерть першого Духовного Батька й Опікуна Сестер, — бл. п. о. Михайла Мельника.

Одною з головних цілей приїзду Сестер до Австралії, була опіка над дітьми у Дит. Садочках і молоддю в школах та молодечих організаціях. То ж, парафіяльні «архітекти» вже 2.8.67 р., побудували тимчасове приміщення на Дит. Садочок, а вже 15.10.1967 р. відбулось Перше св. Причастя діточок, що їх приготовляли до нього Преп. Сестри.

16 жовтня, 1967 р. прилетів з Перту Всеч. о. Іван Шевців і перебрав провід сіднейської парафії св. Андрія. Від тоді аж посьогодні він є теж духовним опікуном Сестер.

Преосв. Владика, о. І. Шевців зі Сестрами

На прохання о. пароха й під його проводом, сестри займаються вишколом Віттарних Дружинників, провадять Марійську Дружину дівчат і Дітей Марії, учати релігії в Братській Школі св. Андрія і в Центральній Школі ім. св. Ольги, провадять Гурток Апостольства Молитви і ін.

Перше Св. Причастя в Сіднеї 15.10.1967 р.
Посередині Ап. Екзарх Кир Іван і пок. о. Йосиф Горчинський.

Велике духовне піднесення пережили Сестри в часі побуту в Сіднеї Блаженнішого Патріярха Йосифа, в дніх: 8.10. — 21.10.1967 року. Не зважаючи на втому, Блаженніший Патріярх находив час для Сестер на духовні поучення й заохоту до місійної праці. Слова і приклад Архиєрея-Ісповідника Віри залишились у пам'яті і серцях Сестер назавжди.

22.2.1969 р. Сестри почали катехизацію дітей у Рідній Школі, при церкві св. Андрія.

Блаженніший Патріярх Йосиф в окруженні Сестер в часі Його другої візити в Австралії — 1973 р.

18.10.68 р. Перше Св. Причастя з рук Блаженнішого Патріярха Йосифа прийняли 53 дітей.

Навчання релігії в У.Р.Школі — Лідкомб 1968 р.

Навчання релігії в У.Р.Школі
— Кабраматта 1968 р.

Катехизація у Грета, НПВ, 28.1.1968 р.

у Воллонгонг — 11.2.1968 р.

Катехизація в Канберрі — 24.1.1969

Після катехизації у Ньюкастель — 28.1.1968

Згідно з рішенням Капітули, Сестри змінили монаший одяг — 1.1.1970 р.

7.2.1970 р. відкрито в парафії Дит. Садочок під проводом Ігумені Марії ЧСВВ. Перший «набір» становив 8 дітей: Ось, кількою з них:

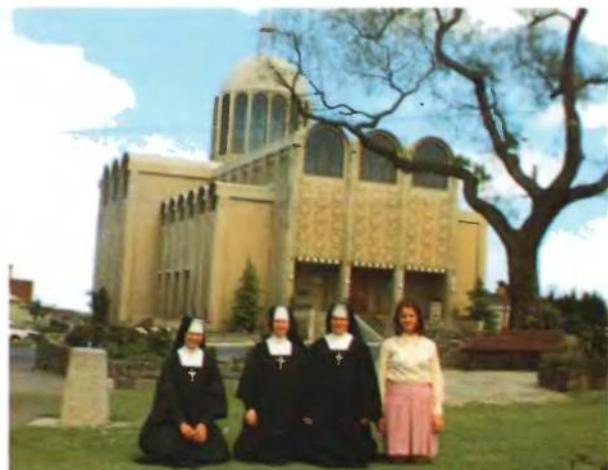

3.10.1970 р. На поміч Сестрам приїхали з Аргентини: Сестра Ольга Баланда ЧСВВ, Сестра Кліментія Кубішин ЧСВВ, і кан-

дидатка, Вероніка Мороз (сьогодні вже Сестра Софонія ЧСВВ), а з Риму, — Сестра Зеновія Ангелюк ЧСВВ.

Мельбурнська катедральна парафія має подібні проблеми й потреби що сіднейська. То ж, Преосвіщ. Владика Екзарх настоював, щоб Сестри розвинули і там свою місійну діяльність. На працю в Мельбурні Ігуменя Марія відрядила 3 Сестри: Анісію, Зеновію і Кліментію та кандидатку Вероніку (Мороз). Згадані Сестри виїхали до Мельбурну 6.10.1970 р. і відкрили монастир в Півн. Мельбурні, напроти катедрального храму св. Апп. Петра і Павла, при Кеннінг Стріт.

ВІЗИТАЦІЯ СЕСТЕР

15.12.1970 року, на контроль життя і праці Сестер в Австралії, приїхала з Риму Генеральна Настоятелька Чину Сестер Василіянон, ВПреп. Архимандриня Клавдія (Федаш), ЧСВВ.

25 березня, 1971 року, вперше після 20 років поселення в Австралії, сіднейські парафіяни були свідками зворушливої події: того ж дня, в часі Архиерейської Літургії, Сестра Лукія Ангелюк ЧСВВ робила професію, — складала вічні обіти, тобто торжественну посвяту себе Богові на службу Церкві й Народові.

3 березня, 1973 року відбулася друга з черги канонічна візитачія Сестер Василіянок в Австралії. Нова Ген. Настоятелька Чину, ВПреп. Архимандриня Емелія (Прокопик) ЧСВВ, відвідала оба монастирі (Сідней і Мельбурн) і одобрила працю Сестер.

Сідней — лютій 1973

Другі відвідини Блаж. Патріярха Йосифа
Сестри: с. Константина, м. Марія, с. Клементія, с.
Ольга, с. Лукія, с. Анісія, с. Софонія, с. Зеновія ЧСВВ.

Прощання Блаж. Патріярха Йосифа на летовищі

БУДОВА НОВОГО МОНАСТИРЯ

Старий дерев'яний будинок, що досі служив Сестрам за монастир, ставав щораз тіsnішим. І сіднейські парафіяни, під проводом пароха, о. І. Шевціва, на Заг. Зборах парафіян, 10.11.1974 р., рішили побудувати новий монастир і вибрали для цього Будівельний Комітет, під проводом д-ра Евгена Гливи. Комітет розвинув свою діяльність, виготовлено пляни, розгорнено збірку потрібних фондів, і вже 6.5.1975

року, розкопано землю під фундаменти нового монастиря. До зібрання фондів дуже причинились дівчата-контестантки парафіяльної Добродійності й зібрали ок. 10 тис. дол.

В часі будови нового монастиря, упродовж одного року, Сестри жили в домі своїх Добродіїв, п-ва Миколи й Марії Фурік, при 26 Делі Стріт, Лідкомб.

«Добровольці» після впорядкування площі під будову монастиря — 1975 р.

Контестантки парафіяльної добродійності, що збиралі фонди на будову монастиря (1975 р.). Посередині перша королева — М. Сенькович (сьогодні зам. Дума, мати двох синів, дериг. Церковного Мол. Хору).

Наші добродії — п-во Марія і Микола Фурік перед своїм дому в якому Сестри жили.

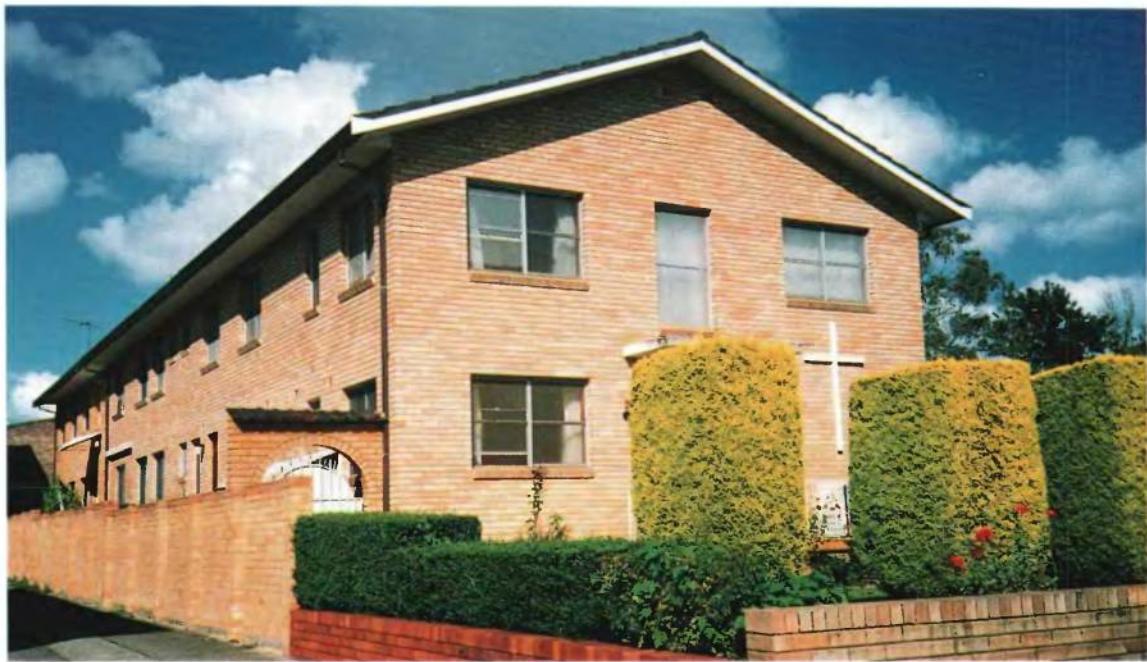
29.6.1975 року, в парафії св. Андрія — небуденна подія! — Благословення фундаментів і вłożення наріжного каменя під новий монастир.

Парох, о. І. Шевців вкладає наріжний камінь.
Стоять п. М. Винарчик і гол. Буд. Ком. д-р Е. Глива.

Душою і рушієм будови був о. парох І. Шевців. Завдяки його зусиллям й щедрим пожертвам парафіян, монастир був готовий упродовж 10 місяців, і вже 11.4.1976 року, відбулось його відкриття. Після святочної промови Голови Буд. Комітету, д-ра Е. Гливи, і зворушливого слова королеви Контесту Добродійності, панни Марійки Сенькович — Преп. Ігумена Марія ЧСВВ перетяла стрічку при головних дверях. Цим вона дала можливість численним парафіянам і добродіям монастиря оглянути його ще заки Сестри там поселились і закрили клявзуро. Того ж дня закінчилась майже однорічна «скитальщина» Сестер і п-ва Фуриків.

Головним будівничим монастиря був п. Богдан Андрусів. Багато робіт він виконав сам, таньше, а то й безоплатно. Тим він заощадив Комітетові фонди, а в Сестер заслужив собі на вдячність і молитовну згадку. На цьому місці слід згадати заслуги ще двох Добродій Сестер, а саме: пок. Миколу Винарчика та особливо пок. Володимира Горчинського.

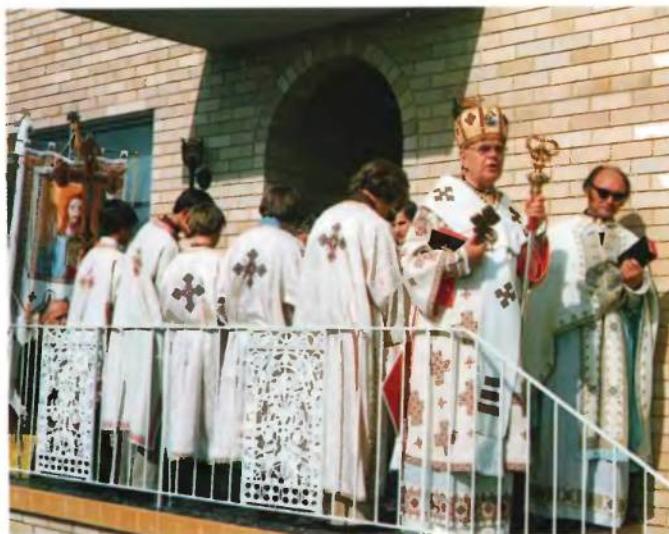

17.4.1976 р. Сестри перебралися до нового монастиря.

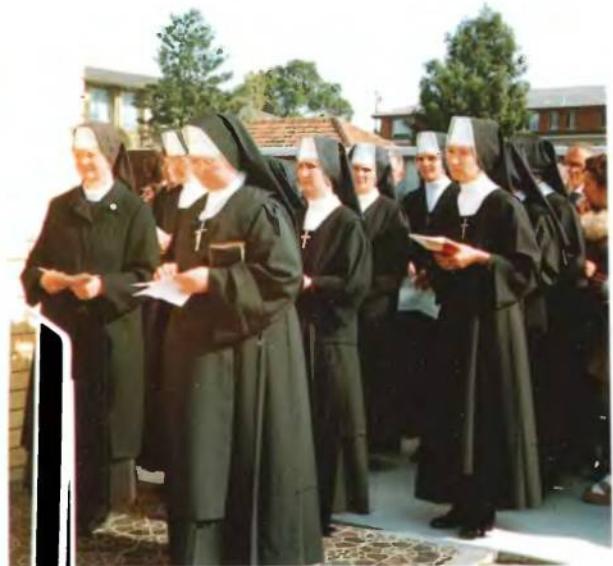
25.7.1976 р. відбулось благословення монастиря. Його довершив Преосвящ. Владика Іван, Ап. Екзарх УКЦ в Австралії, після архиєр. св. Літургії, при численній участі вірних сіднейської парафії а також вірних з Ньюкастль, Волонгонг, Канберри—Квінбіен, а навіть з Мельбурну й Перту. Почесною Гостею при посвяченні була нова Ген. Настоятелька Сестер ЧСВВ,

ВПреп. Архимандриня Емелія (Прокопик) ЧСВВ. Посвячення почалось у монастирській каплиці, яку розмалював у візант. стилі Всеч. о. Зенон Хоркавий (теперішній парох Джлонгу, Вік.). В часі прийняття, що відбулось у параф. залі, при участі ок. 400 осіб, старших, молоді й дітей, Мати Архимандриня Емелія подякувала усім: духовним і світським (мирянам), що причини-

лися чимнебудь до будови монастиря і підтримують працю Сестер.

Преосвщ. Владика благословить монастир, в асисті пароха, о. І. Шевцева.

Участь у благословенні ВПреп. Архимандрині м. Емелії, м. Марії і Сестер.

Фрагмент з посвячення монастиря

Почесні Гості (Преосв. Кир Іван і Архимандриня Емелія ЧСВВ), Члени Будівельного Комітету й Контестантки після благословення нового монастиря — 25.7.1976 р.

12.12.1976 р. відбувся виступ дітей цілоденного Дит. Садка. Ось, їх імена: Павлик Коцюмбас, Стефан Кенцало, Монтею

Ел Іssa, Катруся Коцюмбас, Юлія Врен, Ромко Паракса, Аніта Діксон, Марко Пастух, Аніта і Юстин Бловс.

**Виступ дітей цілоденного
Садочку — 12.12.76**

9.10.1977 р. вічними обітами віддала себе на службу Богові й Народові Сестра Со-

фонія Мороз ЧСВВ, в церкві св. Андрія, в Лідкомбі. У відсутності Ап. Екзарха, торжество перевів о. парох І. Шевців.

До помочі Сестрам 21.6.1975 р. прибула з Аргентини с. Кікилія Кібіш а 3.1.1977 кандидатка Марта Ангелюк (сьогодні с. Макрина).

16.10.1977 р. відбулося торжественне прийняття дівчат у членство Марійської Дружини і Дітей Марії, під проводом Сестер Василіянок. В праці з Церковним Хором і Марійською Дружиною Сестри відновили традицію гагілок і продемострували їх на Великден, 1979 р., на велике задоволення сотням вірних, на подвір'ї пе-

Перша група Марійської Дружини — 16.10.1977 р.

ред параф. домом, 22.4.1979 р. 8.7.1979 р., під проводом Сестер, вперше виступив

Церковний Молодечий Хор, з нагоди іменин о. пароха І. Шевцева.

Гагілки — 22.4.1979

Виступ Молодечого Хору в день іменин о. Пароха — 8.7.1979 р.

5.7.1979 р., до помочі Сестрам приїхала з Аргентини с. Доротея Кузінин ЧСВВ.

26.12.1979 р., Марійка Гугляк (народилася в Англії, зам. в Джілонгу, Вік.), почувши голос Ісуса: «Іди за мною» (Мат. 8, 22), приїхала до Сіднею з наміром стати монахинею ЧСВВ. Як неповнолітня, тут вона кінчить гімназію а з часом відбуває вишкіл на новіцяті й складає монаші обіти.

Марійка Гугляк в Сіднеї зі Сестрами

Суботний Садочек — 1973 р.

Цілоденний Садочек
— 1978 р.
З досвіду Сестер
користають
також чужинці

Закінчення шкільного
року — Вертеп — 1990 р.

Побачивши плодоносну працю Сестер, третя по величині парафія УКЦ в Аделійді, Півд. Австралія, і собі захотіла мати Сестер. Для їх влаштування постав там Комітет під проводом д-ра І. Вашишина. В скороу часі там набули й відновили відповідний дім, недалеко нашої церкви, в

дільниці Вейвил. З Аргентини приїхала Сестра Кикілія (Кібіш) ЧСВВ, і 18.12.1977 р. дві Сестри: Кикілія і Клементія. За благословенням Настоятельок свого Чину (в Римі й Сіднеї), переїжджають до Аделійди і відкривають (третій з черги) монастир Сестер Василіянок в Австралії.

Перша зустріч з вірними в Аделійді у справі приїзду Сестер — 21-22.7.1974

Відвідини вірних з похідною іконою Пресв. Богородиці.

В часі приготування до відзначення Ювілею Тисячоліття Хрещення України-Руси (988 р.), на терені сіднейської парафії, священики і Сестри відвідали ок. 500 домів наших вірних із Похідною Іконою Почаївської Богородиці. В програмі відвідин були: Молебні, Акафісти і/або вервиця і духовна гутірка на релігійні теми. В тих відвідинах брали участь не лише господарі дому, але часто ціла родина, друзі, сусіди...

21.9.1980 р., під проводом Сестер часто відбувались прогулки дітей в околиці Сіднею. Обов'язки шофера і кухаря сповняв ... о. парох.

Прогулка з Вітварною Дружиною
16.5.1984 р.

Відвідини табору СУМ — 1990 р.

Відвідини табору Пласту — 1975 р.

21.8.1984 р. Упродовж 10 літ Сестри розвинули свою працю до тої міри що у новому монастирі стало тіснувато. Стартанням о. пароха, І. Шевцева, почато прибудівку (продовження) монастиря: 5 кімнат на горі для Новичок, а на долині: спальні для дітей з Дит. Садочка, світлиця, лазничка, кімната на дозвілля і забави дітей. Будовою провадив (сьогодні вже покійний) п. Петро Король.

Почалася праця прибудови — 1984 р.

Того ж дня, в сусіднім домі (Кенберра Нирзінг Говм) упокоївся добродій сіднейської обителі Сестер, бл. п. Володимир Горчинський (син пок. о. Йосифа Горчинського). Він залишив Сестрам у спадку частину свого майна. Завдяки йому, Сестри могли завершити згадану прибудівку монастиря в Сіднеї.

бл. пам. Й. Горчинський (†7.9.84)

7.9.1984 р. з Риму наспіла сумна вістка про смерть Блаженнішого Патріярха Йосифа. Цю втрату Сестри відчули дуже болючо, бо в Достойній Особі Пок. Патріярха вони втратили Духовного Батька й Опікуна. Саме Блаж. Патріярх Йосиф поручив Сестрам місійну працю в Австралії, натхнувши їх до посвяти прикладом свого життя.

Блаженніший Патріярх Йосиф у зустрічі з В преп. Ігуменею Марією ЧСВВ, після капітули в Римі 1982 р., цікавиться розвитком праці Сестер в Австралії.

17.2.1985 р. Щоб придбати фонди на сплату довгів за розбудову монастиря, Сестри почали (при помочі добрих пань-парафіянок) приготовляти теплі обіди для тих, хто хоче смачно і дешево пообідати... Тепер такі обіди приготовляються щонеділі, упродовж цілого року. Це дуже вигідна прислуга багатьом парафіянам. Така продаж обідів і печива стала джерелом приходів на різні харитативні, церковні тп. потреби, для Сестрицтва ПМБ і ін.

Жертвенні пані помагають Сестрам у приготуванні недільних обідів

ВПрп. м. Марія і Сестри з людьми доброї волі, які допомогли у переведенні базару — 30.11.1986 р.

7.1.1987 р. Кожного року, в часі Різдвяних Свят, Сестри відвідують багато Вірних з Колядою та й самі радо приймають колядників, вгощаючи їх «чим хата багата»...

5.12.1987 р., під проводом о. пароха і диякона Ждана Коломийця, відбулась

однодневна духовна застанова для Марійської Дружини і Дітей Марії, якими опікуються Сестри. Час до часу відбуваються торжественні прийняття дівчат у членство Марійської Дружини і Дітей Марії і з тієї нагоди нові членкині одержують пропам'ятні медаліки ітп.

Радо приймасмо колядників — 1990 р.

Отець парох І. Шевців приймає нових членів М. Дружини — 15.12.1990 р.

14.1.1986 р., Бог вислухав молитви й поблагословив зусилля Сестер і скріпив їхні ряди. Дотеперішня послушниця, Марійка Гутляк, зложила перші монаші обіти, прийнявши монаше ім'я: Сестра Тереня.

Цю подію звеличали в церкві сотні вірних, батьки і брат нової монахині, а потім на прийнятті в параф. залі, ок. 400 вірних під проводом Ап. Екзарха Кир Івана.

М. Гутляк з батьками і братом.

Родина Сестри й гості з Мельборну зі Сестрами після облечин с. Терені ЧСВВ.

Члени М. Дружини, з Мельборну, дякують за гостинність — 15.1.1986 р.

8.4.1986 р. В Австралії перебуває Глава УКЦеркви, Блаженніший Патріарх Миро-слав Іван, кардинал Любачівський. На

прохання усіх Сестер, Блаженніший провів з ними однотижневі Духовні вправи — реколекції.

Від ліва: Парох о. І. Шевців, Блаженніший Патріарх Мирослав Іван, Преосвіщ. Владика Кир Іван зі Сестрами на закінчення реколекцій.

12.4.1986 — Блаж. Патріарх Мирослав Іван, в асистті Преосвіщ. Кир Івана й о. пароха І. Шевцева, відвідав Дит. Садочок і Братську Рідну Школу

27.10.1986 р. Нова Архимандриня Сестер Василіянок, ВПреп. Мати Христофора Мальковська ЧСВВ, враз із Заступницею Сестрою Дією ЧСВВ, відвідує Делегатуру Сестер в Австралії. Щоб віддати поклін своїй «Матці», приїхали до Сіднею усі Сестри з мельбурнського і аделяйдського монастирів.

Велика Субота, в сіднейськім монасти-

рі. Кожного року, перед Великоднем, усі Сестри, під проводом Ігумені Марії, печуть паски і приготовляють багато великодніх кошиків із свяченими стравами, а потім розвозять їх бідним, хворим, немічним, осамітненим парафіянам, щоб помогти їм зберегти великодню традицію і розговітись свяченим яечком, паскою, хроном... Часто в тому помагає їм п-і Марія Фурік.

ВПреп. Мати Архим. Христофора і с. Дія ЧСВВ зі Сестрами.

Приготування кошиків для хворих і немічних.

1.5.1988 р., крім молитви, ведення кухні, навчання в школі й опіки над дітьми в дит. садочку, сіднейські Сестри дбають і про прикрасу храму св. Андрія, шиють нові й вишивують священичі ризи ітп. Ось, зразок мистецької праці Сестер, часто при помо- чі добрих парафіянок.

Викінчуючи срібські ризи — подарунок для України

27.8.1989 р., на заклик Преосвящ. Владики Івана й о. пароха, посилити молитви за нашу переслідувану Церкву, щонеділі Сестри провадять Годину Спільної Молитви: Молебень, Акафіст, Вервицю ітп.

25.11.1989 р. Щоб звеличити більші

Священичі ризи для храму св. Андрія

празники, крім св. Літургії, в парафії правиться Вечірні й Утрені. До помочі в співі тих Богослужень, Сестри заохотили деяких парафіян і створили з ними Крилос. Нечисельний він, але голосний і мелодійний. В ньому багато місця для всіх охочих співати на славу Божу...

Перекуска для членів Крилосу — 1991

5.1.1990 р. Вже на початку (стор.) було згадано, що Сестри провадять Апостольство Молитви. В першу п'ятницю кожного місяця, члени Ап. Молитви мають Святу Годину, — почитання Євхаристійного Ісуса, — і св. Літургію в наміренні членів Ап. Молитви. Щомісяця Сестри переводять Сходини членів/-нок Гуртка Ап. Молитви.

9.7.1990 р. З ініціативи Сестер, створено в парафії Молодшу Групу Сестрицтва Покрова Матері Божої. Сходини Членок відбуваються в перший понеділок кожного місяця, під проводом Сестер і о. пароха.

21.7.1991 р. В Сіднеї відбулося відзначення 40-ліття українського шкільництва у Новій Південній Валії. З тієї нагоди, в Домі Молоді, відбувся Концерт у якому взяли участь учні Братської Рідної Школи й діти з Дит. Садочка, що його провадять Сестри.

26.7.1991 р. Гостем монастиря в Сіднеї був Ісповідник Віри, Преосв. єпископ Павло Василік з Івано-Франківська. Він приїхав на посвячення храму св. Володимира, Пам'ятника тисячоліття Українського Християнства в столиці Австралії, Канберрі, 28.7.1991.

Група Молодшого Сестрицтва з о. парохом і місіонарем о. А. Діткун ЧСВВ — 1990 р.

Участь у концерті для відзначення 40-ліття українського шкільництва у Н.П.В. — 1991 р.

Фрагмент з посвячення храму-пам'ятника 1000-ліття Хрещення України. Від ліва: Преосщ. Владика Кир Іван, Гість з України — Преосвіщ Владика П. Василік і парох Сіднею, о. І. Шевців — 28.7.1991 р.

Щороку в м. липень-жовтень, Сестри приготовляють дітей до Першого св. Причастя. Вони їдуть і до інших, менших осередків (Волонгонг, Ньюкастель, Квінбієн-Канберра) з тією ж метою.

Катехизація у Канберрі — 2.9.1984 р.

Катехизація у Квінбієні — 11.1.1977 р.

Катехизація у Брізбені — 1987 р.

Перше Св. Причастя — Сідней 1991 р.

26.10.1991 р. День застанови й духовної обнови для дітей і молоді церковних товариств: Марійської і Вівтарної Дружин,

Дітей Марії під проводом Сестер і о. пароха.

День духовної обнови для Марійської і Вівтарної Дружин — 1990 р.

1.1.1992 р., до помочі в праці, прибула з Аргентини

с. Діонізія Шевчук ЧСВВ.

СЕСТРИ ВАСИЛІЯНКИ В МЕЛЬБОРНІ

До Мельборну Сестри приїхали з Сіднею, 6-го жовтня, 1970 року. Початкові роки не були легкими. Хоча до основних завдань Сестер належала домогосподарка в парафіяльному домі, прикраса храму Божого і катехизація дітей, то пізніше з'явилися нові й ширші вимоги та потреби в праці. При цьому, початкові умовини й приміщення не були найкращими і це спричиняло особливі труднощі.

**Сестри: Зиновія, Анісія, Клементія ЧСВВ
і кандидатка Вероніка Мороз**

ВІД БУДИНКУ ДО СПРАВЖНЬОГО МОНАСТИРЯ

Перше приміщення для Сестер при 8 Кенінг Стріт важко було назвати монастирем. Це був звичайний будинок, який не відповідав навіть тим вимогам праці, до якої були спроваджені Сестри. Треба було

Перше приміщення Сестер

той будинок переробляти, щоб можна було в ньому жити й сповняти наложені обов'язки. Особливі труднощі були з харчуванням священиків і гостей.

Щойно в 1974-му році почався зворот на краще. Тоді почалась будова па-

фіяльного комплексу (параф. дім, резиденція Владики, друкарня, музей, бібліотека, суботня школа), при Кеннінг Стріт. Старий екзархальний дім і резиденцію Ап. Екзарха при 30 Шіл Стріт, примінено для потреб Сестер. 6.11.1977 р., відбулося благословення того дому — «монастир». Десять літ пізніше рішено на місці того «монастиря» побудувати новий монастир, разом із Дит. Садочком, бо праця Сестер і життєві вимоги диктували таку потребу. Сестри перейшли до іншого дому (Драйбірг Стріт), а Будівельний Комітет приступив до праці і 29.3.1986 року відбулося благословення наріжного каменя. Це торжество довершив Блаженніший Патріярх Мирослав Іван і Преосвящ. Владика Іван, в асисті отців: І. Бовдена, П. Стецюка, П. Гая, і В. Іванча. Після одного року новий монастир був готовий. 20.4.1987 р., відбулося торжественне посвячення того монастиря, а в перших днях червня 1987 р. в ньому поселились сестри.

с. Анісія, В. Рудевич (будівельник), М. Яроцька (архітектор), Ст. Романів (голова Буд. Комітету)

В новому монастирі міститься Садочок для дітей з усіма вигодами для навчання і дозвілля дітей. Окрасою того монастиря є каплиця, гостинна кімната для визначних гостей та кімната-шпиталик. Монастир побудовано як ювілейну Пам'ятку з нагоди 1000-ліття Хрещення України.

Як було сказано вище, одно з перших завдань сестер було дбати про прохарчування Владики й священиків мельбурнської парафії. Бо нормальне харчування у великий мірі допомагає священикам присвячувати час властивій душпастирській праці. В часі Різдва й Великодня, коли у Владики бувають гости, Сестри стараються зберегти всі традиційні звичаї: ялинка й вертеп в катедрі, колядки, гагілки, дбання про ризи ітп.

**Приготування до Євхаристійного Конгресу — ремонт кухні.
С. Анісія, с. Лукія і п. В. Кравців.**

Друге приміщення Сестер

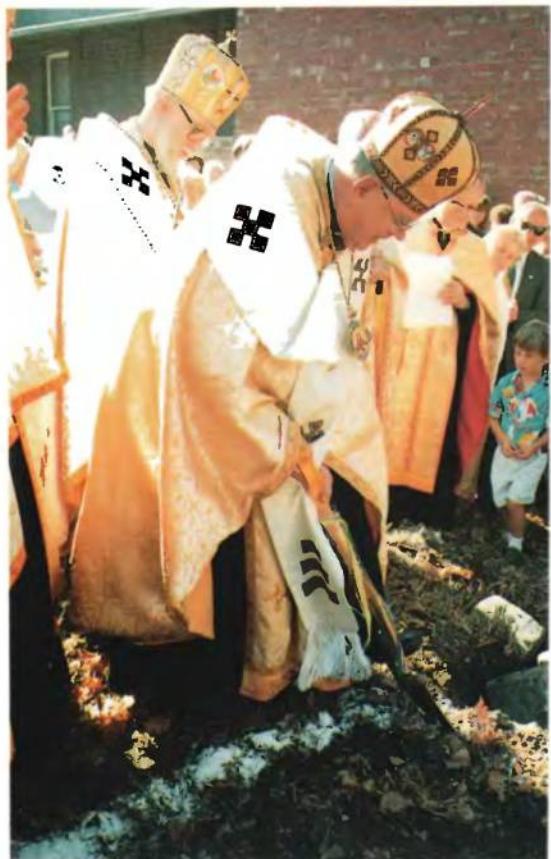
**Люди доброї волі,
що допомагали в ремонті
дому при Шіл Стріт.**

Третє приміщення Сестер

Блаж. Патріярх Мирослав і Преосв. Владика Кир Іван в асистті Отців: І. Бовден, П. Стецюк і П. Гай благословляють наріжний камінь під будову монастиря.

Преосв. Владика Кир Іван розкопує місце для наріжного каменя.

Блаж. Патріярх Мирослав закладає наріжний камінь.

Шкільна дітвора приглядається розкопам фундаментів

Преосв. Владика посвячує монастир-пам'ятник 1000-ліття 20.4.1987

Посвячення каплиці Сестер — 23.10.88

Вигляд каплиці монастиря

Монастир-пам'ятник 1000-ліття Хрещення України

**Після тяжкої безоплатної праці при упорядкуванні
городу працівники мають відпочинок.**

Вигляд теперішнього городу

Невтомні працівнички і працівники помагають Сестрам у приготуванні недільних обідів.

Примас Польщі Кардинал Юзеф Глемп в нашій каплиці — 15.7.88 р.

Монастирська гостинниця часто була місцем спочинку для визначних гостей Владики і Сестер. Тут вони находили не лише гостинність Сестер, але й відпочинок а навіть лікування. З визначних Гостей, що користувалися гостинністю монастиря були: Митрополит УАПЦ Мстислав (9.4.72); В преп. Архимандриня Клявдія ЧСВВ (22.12.70); В преп. Архимандриня Емелія ЧСВВ (24.2.73, 24.7.76, і 9.12.77); Кардинал Владислав Рубін і Мельборнський Архиєп. д-р Ф.Літл (9.3.80); сестра Татіяна (служебниця) з Югославії (24.6.81); сестра Теодосія ЧСВВ з Аргентини (1.9.83); В преп. м. Архимандриня Христофора з с.

Дією (10.11.1986); президент СКВУ д-р Саварин з дружиною (Різдво 1986); Блаж. Патріярх Мирослав Іван (17.3.86); сестра Діонісія ЧСВВ з Аргентини (10.5.86); сестра Атанасія і Юлія ЧСВВ з Аргентини (4.12.86); бл. п. Оксана Мешко після операції очей (24.3.— 1.4.88); голова УПСО В. Колодчин з дружиною (25.3.89); о. митрат М. Бутринський з Чікаго (1.4.89); Йосиф Тереля (17.7.89), пані Слава

Стецько (4.12.89); Володимир Яворівський (5.12.89); Богдан Горинь (9.9.90); учасники культурологічного походу «Єднання» з Івано-Франківська і голова УРП, депутат ВР України, Левко Лук'яненко з дружиною (січень 1991); Преосв. Владика Василик з України (серпень 1991) і ін. Очевидно, що найпочеснішим і найвизначнішим Гостем був св. пам. Патріярх Йосиф в часі Євхаристійного Конгресу (1973).

Дост. Гостя О. Мешко із Сестрами: Зеновія, Макрина, Анісія, Лукія ЧСВВ та двома першими вихованками цілоденного садочка: Наталка Гарасемчук і Мілія Галло.

Суботний Садочок з дост. Гостею п-і Славою Стецько (посередині) і ред. Ю. Венгловським

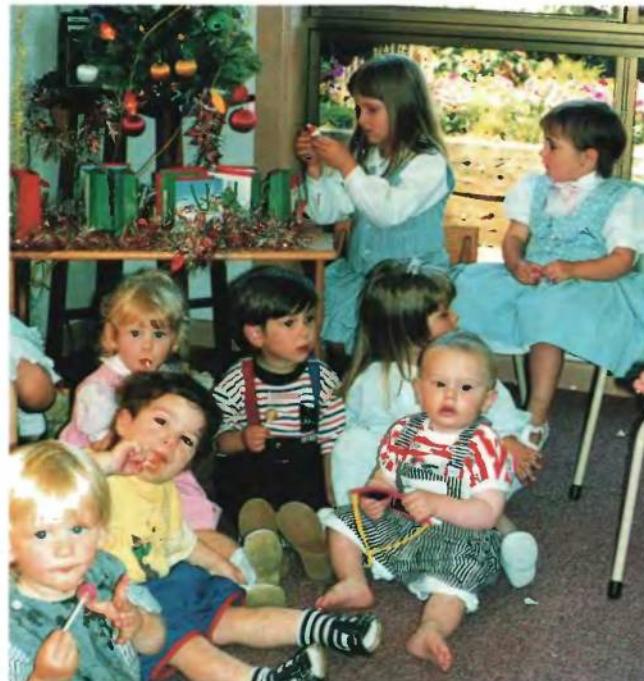
Голова і члени М. Дружини вітають традиційним хлібом-сіллю гостей з України (Івано-Франківськ) при вході до монастиря.

Преосв. Владика Павло Василик (Івано-Франківськ) і Преосв. Владика Кир Іван зі Сестрами і членами Марійської Дружини.

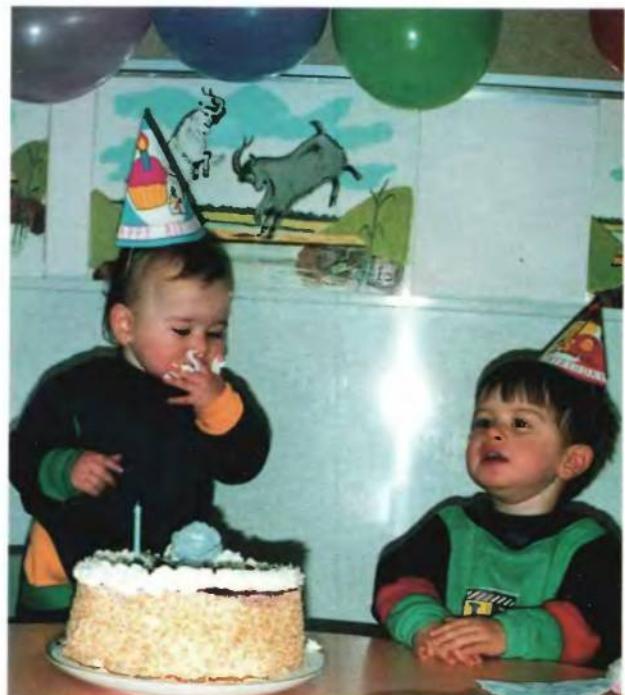
ПРАЦЯ НАД МОЛОДДЮ.

Та праця починається вже від дошкільного віку. Діти (в садочку) перевивають у монастирі 5 днів у тижні і мають зайняття та навчання відповідно до їхнього віку. До обов'язків Сестер належить навчання релігії в наших суботніх школах, катехизація дітей і приготування до Першого Святого Причастя. Сестри навчають не тільки в Братській школі, але й по дальших передмістях як:

М. Рудевич, В. Галло, Л. Рудевич, А. Анін, Л. Швайлик, А. Лемберт, останній ряд: Хр. і Т. Лаба.

Ардір, Ст. Албанс, Нюпорт, Нобл Парк, включно з далеким Джілонгом. При цій нагоді Сестри також навчають співу й приготовляють дітей до мистецьких виступів, напр. з нагоди іменин Владики, закінчення шк. року, день св. Миколая, храмовий празник і тп. Літом, Сестри відвідують молодечі табори СУМ-у й Пласту і провадять там релігійні та виховні гутірки.

Андрійко Лаба співає Многій літа братчикові Олесеві — 1991 р.

Суботний Садочок — 1988 р.

Учасники Першого св. Причастя — Мельборн 1980 р.

Катихізация в Джілонгу — 23.1.1971

Суботня Школа в Ардір. Посередині с. Анісія, кер. п-і Марія Ковшик, с. Зеновія — 1971 р.

Братська Школа ім. Митроп. А. Шептицького — 1978 р.

Братська Школа ім. Митроп. А. Шептицького — 1987 р.

Учні Братської Школи і Садочка під кер. Сестер виступають на різних концертах.

Шкільні концерти для відзначення Року Дитини — 1979 р.

Року Української Молоді — 1985 р.

Участь у концерті Рідних Шкіл Вікторії — 1982 р.

Садочок. Рідношкільний концерт 10.10.1982 р.

Рідношкільний концерт — 1.8.1983 р.

Садочок виконує «Ластівка» — Рідношкільний концерт — 5.10.86

Ми любимо вареники. Українські страви — практична лекція — 1990 р.

(1979 р.) Діти Садочка
приготовляють ялинку.

Учні Братської Школи виводять гагілки під кер. Сестер — 1988 р.

Гагілки — 7.4.1989 р.

Відвідини табору СУМ — 1970 р.
В преп. м. Архим. Клавдія, Преосв. Владика Кир Іван, м. Марія,
с. Зеновія, к. В. Мороз, с. Климентія і с. Лукія ЧСВВ.

Переведення гутірок
на таборі СУМ-у — 24.12.1979

Сестри відвідують сумівський табір на оселі «Карпати» — 1982 р.

Відвідини пластового табору на оселі «Сокіл» 1989 р. — зустріч
з новацтвом, участь у ватрі і дефіляді

Не можна промовчати й того, що деякі Сестри їздили на катехизацію і приготування дітей до Першого св. Причастя в і Перті (4.000 км. віддалі Мельбурну),

Брізбен і Тасманії, особливо в часі приготування до Ювілею 1000-ліття Хрестення України.

Катехизація в Перті, Зах. Австралія — 1988 р.

Всеч. о. Д. Новак, с. Лукія ЧСВВ і першопричастники — Перт — 1990 р.

Гутірка для виховників СУМ — Перт 6.10.1986 р.

Відвідини вірних у Нортгем, З.А. — 1986 р.

Катехизація у Джілонгу — 30.8.1986 р.

На особливе підкреслення заслуговує заснування Сестрами Марійської Дружини і Дітей Марії дівчат. На перші організаційні сходини 9.9.1985 р., прийшли 18 дівчат. Сьогодні їх число збільшилося до 42 дівчат. Їхні Сходини відбуваються в першу суботу кожного місяця. Крім виховних і релігійних гутірок, Сестри ведуть курси писання писанок, влаштовують масковий баль, організують прогулки на сніг чи в дальші околиці ітп. Це має товарисько-

розвагове значення для молоді. В рядах Марійської Дружини дівчата беруть участь у марійських молебнях в м. травні, час від часу відбувають духовні вправи — духовну обнову в монастирі й там же ночують. Для збереження різдвяних традицій, членки Мар. Дружини кожного року відвідують хворих і осамітнених вірних з колядою та привикають робити інші добре діла милосердя.

Перші члени М. Дружини і дітей Марії — 9.12.1984 р.

Готуємо писанки до Великодня — 1985 р.

День обнови — Крайдон — 1984 р.

Масковий баль — 1987 р.

Прогулка до «Луна Парку» — Сідней 1986 р.

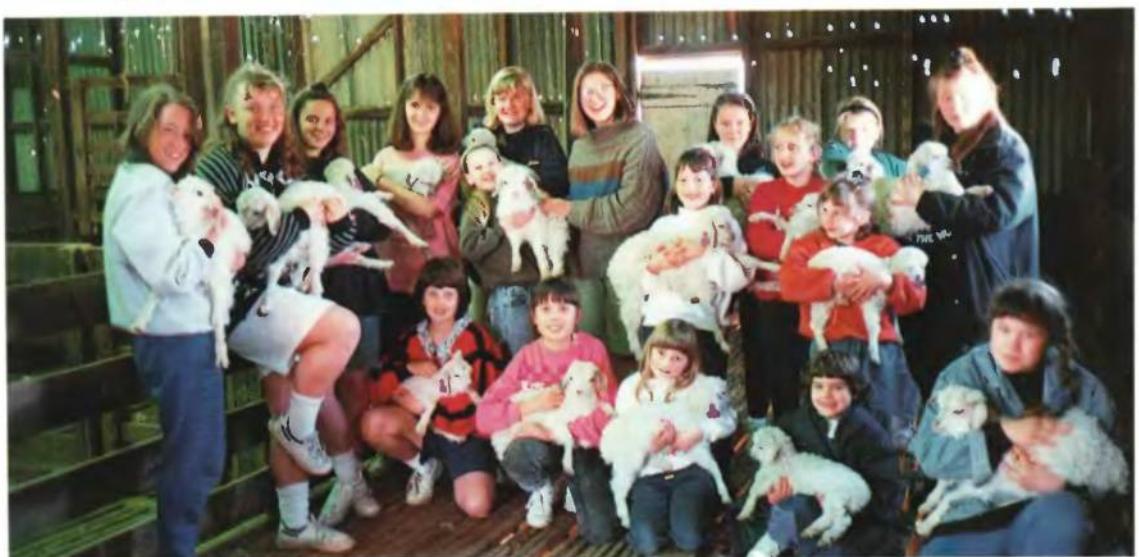
Зустріч членів М. Дружини, після переведення базару для допомоги жертвам пожежі, з членами родини потерпілих — 20.1.1985.

Допомога Україні: членка М. Дружини вручас
Преосв. Владиці П. Василіковій сріб'ясткі ризи.
1991 р.

Дівочий вечір. Вперше дівчата
М. Дружини пращають членку
перед її вінчанням — 1991 р.

Чудові козенята! — Фрагмент з прогулки до Свон Гілл 24.-28.9.1990 р.

ВИХОВНА ПРАЦЯ СЕСТЕР ДЛЯ СТАРШИХ

З ініціативи Сестер у парафії постав «Гурток підтримки мішаних подруж» 1989 р. Саме життя висунуло таку вимогу, бо мішані подружжя зростають чисельно й належало подумати про спосіб вдержання їх при нашій Церкві, при українськім обряді й при українстві взагалі. Йдеться про те, щоб не-український партнер/-ка відчував/ла, що його/її вітають в нашій спільноті; щоб вони пізнали й полюбили

наші традиції, звичаї, обряд, віру. Для цього відбуваються різні товариські імпрези, напр. «бар-бе-к'ю», курси писання писанок, печення пасок і бабок, варення традиційних українських страв, влаштування — приготування і переведення традиційної Свят-Вечері ітп. Праця Сестер у тому напрямі вже дала добре наслідки. Членки Гуртка, не-українки, почуються частиною нашої спільноти. Вони навіть

Свят вечір для «Гуртка підтримки мішаних подруж»

Члени гуртка підтримки при помочі наших старших пань приготовляють вареники.

запропонували свої практичні послуги в часі недільних обідів, після богослужень. З доходу за ті обіди, вони подарували для катедрального храму 500 (двомовних) молитовників для уживання вірних. Сестри провадили гутірки з членками жіночого гурка «Надія» та юнацтвом при місцевім Осередку СУМ-у і ін.

Сестри розвинули також допомогову — харитативну діяльність, а саме: опіка і допомога хворим і немічним, осамітненим і тим нашим вірним, що потерпіли від нещасливих випадків. В міру можливості й часу, Сестри відвідують хворих і старших вдома, у шпиталях у приміщеннях для старших ітп.

**Благословення великодніх страв
для хворих і немічних.**

Гутірка в монастирі з членами старшого юнацтва СУМ — 1988 р.

Преосв. Владика і с. Анісія після молебня і гутірки для членів гурка «Надії» — 1988 р.

Популярність Сестер серед української спільноти позначається частим запрошуванням їх на церковні й світські імпрези, як напр. празники, концерти, виставки і тп. Сестри радо приймають такі запрошення, бо це часто дає їм нагоду мати духовний вплив на ширші круги мирян.

Часто, на запрошення церковних чи громадських кружків, Сестри відвідували віддалені місцевості, мали там зустрічі з вірними, проводили гутірки... катехизації з дітьми чи концерти. До таких належали: Баллярат (Вік.), Мільдур (Вік.), Джілонг (Вік.), Тасманія (двічі: в 1987 і 1988) з

Відвідини вірних у Балляраті — Вікторія — 14.8.1977 р.

Зустріч з вірними у Лонестон — Тасманія — 26.9.1987 р.

Зустріч з вірними у Гобарті — Тасманія — 2.10.1987 р.

ювілейними концертами з нагоди 1000-ліття Хрещення України а також до : Мое, Водонги і Перту в тому році.

Найбільше відчувається брак покликань до Чину. В цьому відношенні Сестри працюють і всі поїздки, зустрічі та гутірки

мають на меті зашепити іскру покликання для благодійної праці в рядах Чину. Популяризація цієї ідеї відбувалася також з нагоди облеччин, перших Обітів, чи вічних Обітів с. Софронії, с. Лукії, с. Макрини, с. Терені (28.2.71; 25.3.71; 14.1.78; 14.1.86).

Участь у Ювілейних Святкуваннях — Водонга, Вік. — 31.7.88 р.

М. Дружина — Концерт 1000-ліття Хрещення України — Гобарт, Tas. 18.9.88 р.

М. Дружина — фрагмент з концерту у Мое, Вік. — 6.11.88 р.

ВИЗНАЧНІ ПОДІЇ

В житті й праці Чину, за час побуту в Мельборні, проходили визначні події, деякі історичного значення. Вони зобов'язували часто до особливішого зусилля на протязі довшого часу.

До першого такого належало відзначення 375-ліття Берестейської Унії, що збігалось із 80-літтям Блаж. Патріяха Йосифа, в дні 27.3.1972.

Рік пізніше, 18-25.2.1973, у Мельборні

Концерт в честь 90-ліття Блаж. Патріяха Йосифа — 23.5.1982

Міжнародний Єв. Конгрес в Мельборні з участю Блаж. Патріяха Йосифа — 24.2.73 р.

Учасники Конгресу — Блаж. Патріях Йосиф, наші Преосв. Владики, Впреп. м. Архим. Емелія і Сестри перед нашим домом.

відбувався Міжнародний Евхаристійний Конгрес, в рамках якого була програма УКЦ — «За християнську Україну». Шість наших Владик, під проводом Блаж. Йосифа, багато заокеанських священиків, визначних гостей, були часто гостями Владики Кир Івана і за господарську частину відповідали Сестри. Та історична подія залишила незабутні спомини, що були стимулом для дальншої праці.

Упродовж 1981 р., на терені мельборнської парафії відбувалися відвідини домів наших вірних з Похідною Іконою Почаївської Богородиці. Це було приготованням до святкування Ювілею Тисячоліття Українського Християнства. На прохання вірних, Сестри брали участь у тих відвідинах і помагали співом священикам і Владиці у тих моліннях. Сестри дали свій вклад у приготуваннях для відзначення та

Виступ Б-кої Школи, під кер. Сестер, на концерті з нагоди проголошення Епархії 19.12.82

Срібний Ювілей єпископської хіротонії Владики Кир Івана — 19.10.83 р.

піднесення Ап. Ехзархату до статусу епархії (19.12.82), а 19-20 листопада 1983 року Срібного Ювілею єпископської хіротонії Преосвящ. Кир Івана Прашка. В 1986 році Сестри співдіяли у відзначенні Золотого Ювілею священства Владики Івана. В місяці липні, 1987 р., в Канберрі започатковано відзначення Великого Ювілею, — 1000-ліття Хрещення України. Сестри

взяли участь у паломництві до Храму св. Володимира — Пам'ятника того Ювілею і в зв'язку тим Ювілеєм відбули багато зустрічей, гутірок, співучаствували чи приготовляли молодь до мистецьких виступів, імпрез, концертів, афішів, жетонів і т.п. Участь і вклад праці Сестер були видні у величавім екуменічним молебні в австрал. катедрі св. Патрика 29.4.88 р.

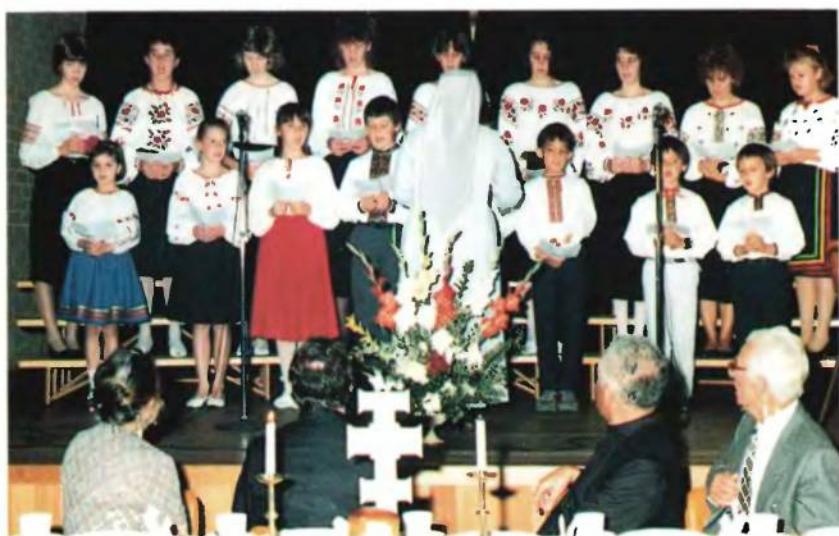
Виступ дітей Б-кої Школи, під кер. Сестер, на концерті для відзначення 40-ліття розгрому УКЦеркви в Україні — 2.11.85.

Участь у прощі до храму-пам'ятника 1000-ліття Хрещення України, для відзначення Ювілейних Святкувань — 14-15.8.1987

**Церковний Молодечий Хор виконує в'язанку колядок
в залі при церкві св. Володимира і Ольги, Вудвіл. Рік 1984**

Хор виступає в празник св. Покрови, Вайвіл. Рік 1986

**Наймолодші хористи під час виступу в празник св. Володимира і Ольги, Вудвіл.
Рік 1988**

Перші діти які прийшли до нашого Садочка. Рік 1981

Наші діти зі Садочка, хоч їх мало, але добре виступали на сцені з нагоди Празника нашої церкви св. Покрови — Вайвіл. Рік 1986.

Всі діти у Садочку вживають тільки українську мову. Рік 1987

Так виглядає тепер відновлений монастир «Пресвятої Родини»

Наші робітники після тяжкого дня праці.

Сестри входять у монастир

Замешкавши в монастирі, Сестри Кикилія і Климентія продовжували свою місійну працю, — навчання релігії (кожної суботи) в Громадській Українській Школі ім. Івана Франка (від першої до 7-мої клясі), і приготування дітей до Першого св. Причастя.

За ініціативою Сестер Кикилії і Климентії, і за згодою Всеєв. о. Мітрата Ігоря Шпитковського, зорганізовано Парафіяльний Молодечий Хор під проводом с. Кикилії ЧСВВ, дня 8-го червня, 1980. Спочатку було лише 10 членів. Згодом число хористів зростало.

Кожного року Сестри приготовляють «Вертеп» з дітьми Хору при обидвох наших церквах, в Вайвлі і Вудвлі. Молод. Хор виконує теж гайлки та великоміні сценки; співає св. Літургію та бере участь в інших церковних імпрезах.

Щоб Сестри могли розвинути свою працю з малими діточками, Комітет для влаштування Сестер почав розбудову Садочка з початком 1980 р.

Працю в Дит. Садочку Сестри розпочали з одною дитиною. Згодом прийшло більше діточок і праця продовжувалась.

Сестри провадять також навчання Церковного співу (Крилос) зі старшими, від самого початку свого приуття до Аделяйди, при обидвох наших церквах. Тепер цей Крилос звеличує всі наші церковні богослужіння.

Сестри відвідують хворих по шпиталях, старечих домах і по приватних хатах (біля 120 відвідин річно). Вони старажаться про красу церковних риз, тримають порядок коло престолу й в парафіяльному домі та відвідують Пласт і СУМ під час тaborів, організують гутірки з дітьми і молоддю.

Сестри зорганізували Марійську Дружину, і дня 19-го вересня, 1982 р. відбулося торжественне прийняття перших 27 дівчат до тої організації. З того часу Марійська Дружина бере активну участь у процесіях та всіх празниках.

На просьбу Голови Клубу Старших Громадян в Аделяйді — д-р Івана Ващішина від початку 1987 р. с. Кикилія провадить Хором старших жінок, навчає їх світських і релігійних пісень. Вона рівно ж навчає співу в Українській Школі, від першої до 9-ої клясі.

Сестри провадять Вівтарну Дружину хлопців.

Сестри беруть участь у всіх церковних відправах як рівно ж і провадять Крилосом під час св. Літургій Передосвяченіх Дарів і Паастасів, на похоронах та різдвяних і великоміні відправах в обох наших церквах: св. Покрови (Вайвлі) і св. Володимира і Ольги (Вудвлі).

Коли з'явила потреба ремонтувати монастир, для цього вибрано Комітет (14.12.1989) під проводом п. Олекси Середи. Ремонт почався 1.2.1990.

Дуже багато причинився до цієї праці теперішній парох Аделяйди, Всеєв. о. Дмитро Сенів. Своїм прикладом він заохочував вірних до праці. За вказівками п. Олекси Середи належно відновлено монастир і виплачено всі довги. Добродій Середа ще міг багато зробити для Сестер, але його серце перестало битися дnia 24-го лютого 1991 р. і його душа полинула по вічну нагороду до нашого Небесного Отця!

Впр. Мати Марія Афінець вітає всіх присутніх

Благословення монастиря перед головним входом

Після благословення, всі Сестри, зі за- свіченими свічками, підходили до Владики; він давав їм хрест і вони входили до середини монастиря, а Владика говорив: «Ось Жених надходить, виходьте Йому на зустріч». Коли всі монахині зайдли до середини, Владика символічно замкнув за ними двері. Цим обрядом св. Церква хоче зазначити, що ті монахині за свого жениха вибрали собі Господа Бога, очікували Йо-

го з горіючими ліхтарями і з радістю увійшли до монастиря, щоб там провадити життя чеснот, служити Богові і близжнім. На закінчення благословення відспівано пісню: «Тебе Бога хвалим» і «Многая Літа» будівничим, добродіям і всім жертводавцям.

Опісля вірні оглядали монастир, скла- дали пожертви й гуторили при чаю аж до вечора.

Великі заслуги при купівлі цього дому має Всеч. о. Зенон Хоркавий, парох Джілонгу, який заступав адміністратора аделяйдської парафії, о. Ігора Шпитковського в часі його відвідин Канади.

Після 10 місяців відсутності, дня 17-го вересня, 1979 р., сестри Кикилія і Климентія повернулися знову до Аделіяди. З ними приїхала Впр. Ігуменя м. Марія Афінець ЧСВВ і пробула разом з ними впродовж одного місяця.

Так замешкали Сестри вже в своїм власнім домі-монастирі, при вулиці 10 Ле Гант Стріт, Вайвіл, П.А. 5034, що від тепер називається офіційно — Монастир Пресвятої Родини.

Дня 18-го листопада 1979 р., відбулося врочисте благословення монастиря, що його довершив Преосвящ. Владика Іван Прашко та Всеч. Отці — Ігор Шпитковський і Володимир Волочай, при чисельній участі місцевих парафіян. Був присутній і австралійський єпископ Ф. Кеннеді. Приїхали на це торжество: Впр. Мати Марія Афінець зі Сіднею та всі Сестри з Мельборну.

Монастир Пресвятої Родини, 1979 р.

Посередині Впр. Мати Марія та с. Кикилія і Климентія, на подвір'ї монастиря

ПОШИРЕННЯ МІСІЙ СЕСТЕР ВАСИЛІЯНОК В АВСТРАЛІЙ. ІСТОРІЯ СЕСТЕР У АДЕЛЯЙДІ.

Йдучи на зустріч проханню української спільноти в Аделяйді, П.А., дві сестри з сіднейського монастиря, — с. Кикилія Кібіш і с. Климентія Кубішин приїхали до Аделяйди дня 18 грудня, 1977 р., щоб тут заснувати нову місійну станицю праці й монастир.

С. Климентія і с. Кикилія ЧСВВ

Із згаданими сестрами приїхала ВПреп. Архимандриня М. Емілія (Прокопик), ЧСВВ. Вона спеціально прибула з Риму до Австралії, щоб бути свідком росту Васил. Чину в цій країні. Товарищували їй: — Впр. Ігуменя Марія (Афінець), — головна Настоятелька Сестер Василіянок в Австралії і Ігуменя монастиря св. Йосифа, в Сіднеї, та Впр. сестра Анісія Шевчук, Ігуменя монастиря М. Б. Неустаюочої Помочі, в Мельбурні.

З ліва на право: п. Олекса Середа, п. Мирослав Кіналь, Впр. м. Марія Афінець, п-і Емілія Кіналь, Впр. М. Архимандриня Емелія Прокопик, с. Кикилія Кібіш, С. Климентія Кубішин, д-р Іван Вашишин, кандидат. Марта Ангелюк.

Сестри замешкали в хаті, яку віддали безоплатно на ужиток Сестер ВШ П-во М. Е. Кіналь на час одного року, при вулиці 24 Вайнет Стріт, Пеннінгтон П.А. 5013.

На летовищі привітали Сестер власники дому: п. Мирослав Кіналь і його дружина Емілія; др. Іван Вашишин — Голова Комітету для влаштування Сестер в Аделяйді; Олекса Середа, — Голова Комітету при церкві св. Володимира і Ольги, на Вудвіл; Впр. Парох о. Євген Лацик ЧСВВ, та численні вірні.

З ліва: с. Кикилія, Архимандриня Емелія Прокопик і с. Климентія Кубішин ЧСВВ

Щоб Сестри могли краще розвивати свою місійну працю та відвідувати наших людей по шпиталях і домах, комітет для влаштування Сестер в Аделяйді, з поміччю добрих і щедрих людей купив Сестрам авто а п. Михайло Кравчук погодився безоплатно вчити с. Кикилію провадити авто.

Сестри Кикилія і Климентія відразу почали свою місійну працю навчання релігії (кожної суботи) в Громадській Українській Школі, ім. Івана Франка (від першої до шостої класи), навчання співу при церквах і приготування дітей до Першого св. Причастя.

Дня 20-го листопада 1978 р. Сестри виїхали до Сіднею. Комітет почав відразу старатися про закуп приміщення на монастир. 4-го травня, 1979 р., був підписаний контракт купна дому. Дім є власністю Екзархату УКЦ в Австралії, але відданий на виключний ужиток Сестер ЧСВВ.

13.3.1988 — 20-ліття «Церкви і Життя». Від права: інж. М. Болюх (гол. ред. від 1.11.89 р.) з дружиною Марією, довголітній ред. «ЦіЖ» Ю. Венгльовський († 5.11.89), завдяки його старань перейдено на комп'юторську систему та б. працівники і гості.

Праця на комп'юто-
рах. Член «гуртка
підтримки для міша-
них подруж» — К.
Ваврик — допомагає
у наборі двомовного
молитовника «Отче
Наш».

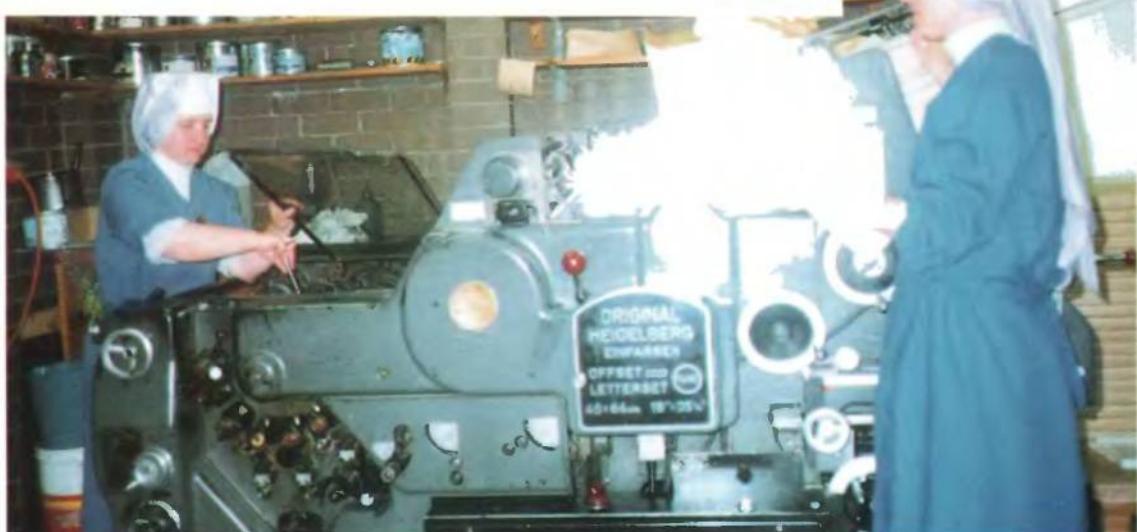
Частина добровільних і неплатних працівників жер-
твенно допомагають Сестрам при пакуванні «ЦіЖ».

Фрагменти з праці Сестер у друкарні В-ва «Просвіта» і «Церква і Життя»

Приготування газети

Забирають лінотипи, щоб замінити їх комп'юторами.

Друк газети «Церква і Життя» на оффсетній машині.

ПРАЦЯ СЕСТЕР У ДРУКАРНІ У ВИДАВНИЦТВІ «ПРОСВІТА»

Як відомо, в Мельборні появляється друком спочатку журнал — квартальник до 1968 року, від 10.3.1968 як газета двотижневик, а від 11.3.73 року аж досі тижневик «Церква і Життя». Появу того тижневика було б важко собі уявити без вкладу праці Сестер Василіянок. Завдяки їхній співпраці й зусиллям при друкуванні, адміністрації і експедиції (висилці) того часопису, видавництво «Просвіта» і часопис «ЦіЖ» існують без довгів а то й здобулися на найновіші технічно-комп'ютерські машини (засоби).

Дозвіл Сестрам мельборнського монастиря заняться теж друкарством і включитися у видавничу діяльність видавництва «Просвіта» дала (23.12.70) ВПреп. Архимандриня Клавдія ЧСВВ, 2.2.1971 р. Сестри почали працю в друкарні

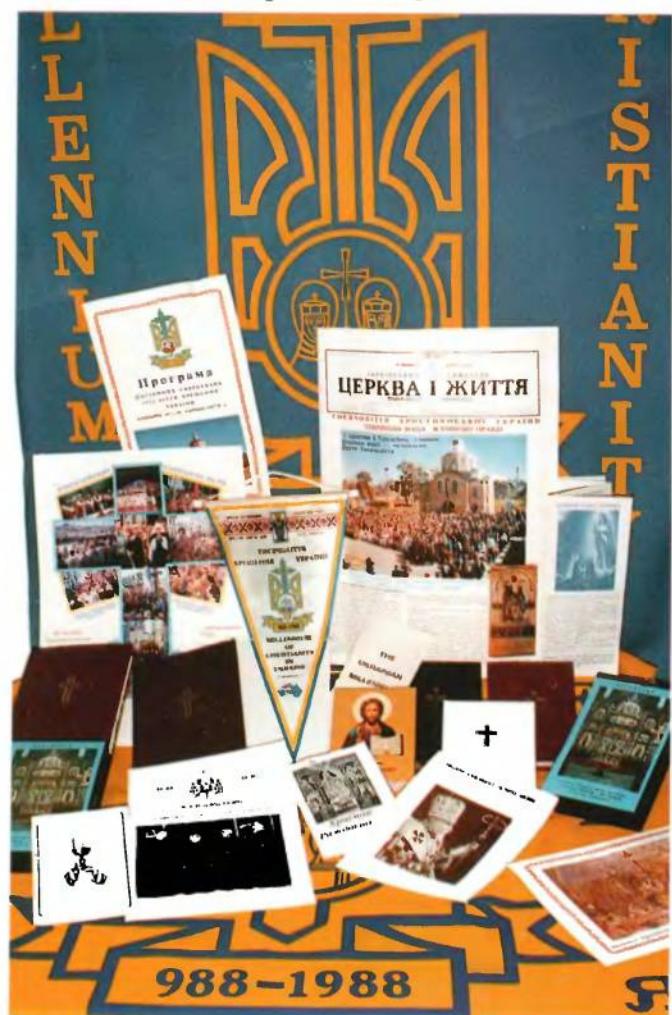
ВПреп. Мати Архим. Клавдія ЧСВВ зі Сестрами і в скорому часі опанували друкарську штуку, що й помогло тій газеті з двотижневика перейти на тижневик. Коли в 1987 р., видавництво придбало комп'ютерську систему, то Сестри опанували й ту штуку дуже скоро і сьогодні вважаються професійними в цій ділянці.

Опанування друкарської штуки (лінотип)

Друкування тижневика «Церква і Життя» є лише одною з багатьох ділянок видавничої і друкарської діяльності Сестер. За час існування видавництва, видано чимало книжок і брошур не лише з церковно-релігійної тематики, але також із громадсько-політичної та мистецької. Цілий ряд технічних робіт, як, напр., програмки, білети, летючки, замовлення, запрошення ітп., Сестри виконують самі. Українська спільнота радо користає зі скорих і дешевих послуг друкарні, бо подібної обслуги й задоволення не дасть їм ніяка австралійська друкарня.

Найбільшим вкладом праці Сестер, для добра і спасення душ, було видання у 1991 році двомовного англо-українського молитовника для вжитку в Австралії, та переведення збірок на покриття коштів і видання молитовників призначених, як подарунок вірних УКЦеркви в Австралії, для наших вірних в Україні.

Деякі з праць виконаних для відзначення 1000-ліття і допомоги Україні

М. Дружина і представники учнів Б-кої Школи вітають Владику в день його Ювілею.

Всі радо вітають, на летовищі, Преосв. Владику з поворотом з України, після величавих святкувань, з приводу повернення на святоюрський трон Блаж. Патріарха Мирослава Івана — 10.6.1991 р.

Учасники висвітлиння в монастирі фільму з величавих святкувань у Львові — 1991 р.

Відвідини наших вірних з похідною Іконою Божої Матері

Фрагменти з концерту учнів Б-кої Школи, для започаткування відзначення 1000-ліття хрещення України — 14.6.87

17.12.1988 р. (площа коло катедри). Кінцевий виступ М. Дружини у святкуваннях 1000-ліття Хрещення України. Заключне слово має голова ОУКОА — ред. Ю. Венгльовський.

Шкільний Хор при Українській Нар. Школі ім. Івана Франка, П. А. Рік 1990

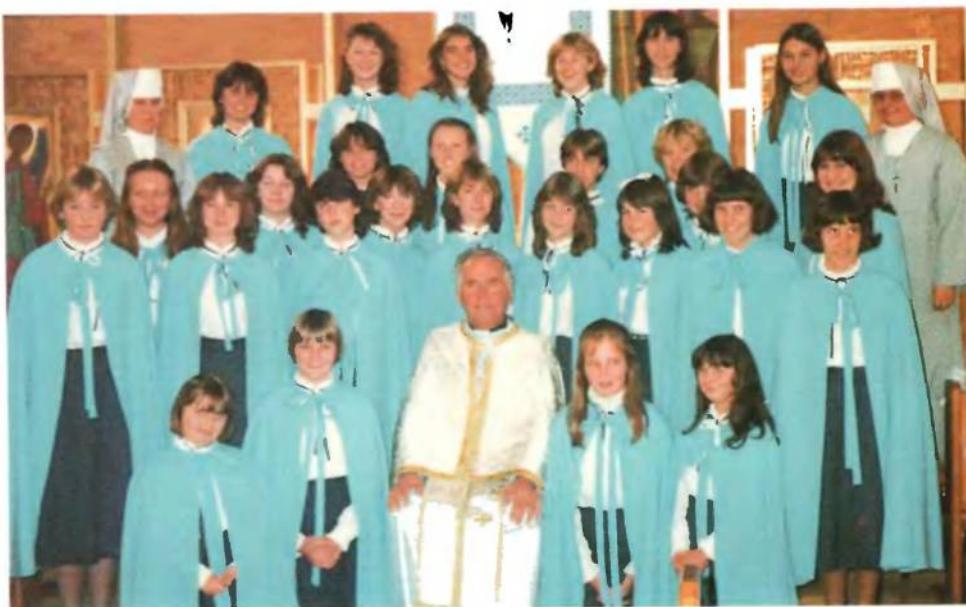

Виступ Хору при церкві св. Покрови, на спільному свячені. Рік 1991

Церковний Молодечий Хор, під проводом Сестер, в день привіту Преосвящ. Владики Ісповідника Павла Василика, 7.8.1991 в Народньому Домі

МАРІЙСЬКА ДРУЖИНА

Перші членки Марійської Дружини в Аделіяді. 18-го вересня, 1982

Марійська Дружина при церкві Святої Покрови, Вайвіл. Рік 1984

Марійська Дружина

при церкві св.

Володимира і Ольги,

Вудвіл. Рік 1989

Марійська Дружина з фелоном, який вони придбали для церкви в Канберрі, з нагоди 1000-ліття Хрещення України. Рік 1988

Кожного року, наша Марійська Дружина бере участь у процесії в честь Матері Божої, спільно з іншими етнічними групами, в латинській Семінарії, Ростревор

Сестри Кикілія і Климентія під час гутірки з найменшими членами Молодечного хору, в парку. Рік 1988

Гутірка — прогулка членів Вівтарної Дружини

Церковний Крилос при церкві св. Володимира і Ольги, Вудвіл

Церковний Крилос при церкві Святої Покрови, Вайвіл

Під час відвідин Родин

з Похідною Іконою,
щоб гідно приготуватися
до святкування

1000-ліття Хрещення України

ПЕРШЕ СВ. ПРИЧАСТЯ

в церкві св. Покрови, Вайвіл. Рік 1985

в церкві св. Володимира і Ольги, Вудвіл. Рік 1990

Сестри відвідують наших вірних в Старечому Домі. Рік 1990

Відвідини пластового табору на площі «Бескид», 1988.

На Сумівській Оселі «Орлик».

Рік 1990

Хор «Калина», з клубу старших громадян, під проводом с. Кикілії, під час виступу з нагоди 25-ліття церкви св. Володимира і Ольги, Вудвіл. Рік 1988

Хор «Калина» виступає в залі Патріарха Йосифа, при церкві св. Володимира і Ольги, Вудвіл, з нагоди Празника. Рік 1991

Кожної суботи Сестри навчають релігії в Українській Рідній Школі. Учні Першої кляси. Рік 1988

Учні Другої кляси. Рік 1991

**«Жнива великі, а робітників мало. Просіть, отже,
Господа жнив, щоб послав робітників на свої жнива.»**

(Лука 10, 2)

Кожний народ має Богом вибраних людей, які працюють для його добра. І між українським народом є Богом покликані люди, яким Бог припоручив своє апостольство. Просім Бога, щоб вибрав з нашої спільноти в Австралії, добру молодь до ревної служби Божої й спасіння душ.

ПОКЛИК ДО СОВЕРШЕННОГО ЖИТТЯ

«То ж будьте досконалі,
як Отець ваш небесний досконалий»
(Матей 5, 48)

Наше покликання в першій і найголовнішій мірі — це запрошення, щоб ми з увагою прийняли Христові слова:

«Як хочеш бути досконалим, піди, продай добро своє, дай бідним і будеш мати скарб на небі. Потім, приходь і йди за мною».

(Матей 19; 21,22)

«І кожний, хто задля імені моого покине дім, братів, сестер, батька, матір... поля, в сто раз більше одержить і життя вічне матиме в спадщину».

(Матей 19, 29)

«Хто служить мені, хай йде слідом за мною: і де я там і слуга мій буде...»
(Йоан 12; 25, 26)

«Не всі ці слова розуміють, а ті лише, кому дано.

(Матей 19, 11)

ТАК ВІДПОВІЛИ СЕСТРИ — словами псальмопівця:

Які ж то Вони любі,
Твої шатра, Господи сил!
Знемагає моя душа і
Прагне до дворів Господніх!
Серце мое й мое тіло
радіють живим Богом.
Щасливі ті, що живуть
У Твоїм домі; вони повіки
Тебе хвалять!

(Пс. 84)

Ходіте, заспіваймо Господеві,
Воскликнім Склі нашого спасіння.
(Пс. 95)

Ликуйте перед Господом уся земле!
Служіте Господеві з радістю,
Увійдіть перед Його обличчя веселі!
Знайте, що Господь, то він Бог;
Він створив нас, і ми Йому належимо.

(Пс. 100)

Вероніка Мороз (с. Софонія) приступає до престолу, щоб з рук Преосв. Владики Івана прийняти монашту одіж.

Владика Кир Іван вручає монашти одяг
Марії Гугляк (с. Терені).

Владика Кир Іван вручає М. Ангелюк (с. Макрині) хрест — щит віри.

Чинити Твою волю, Боже мій,
я рада, і твій закон
у мене в серці».

(Пс. 40)

с. Макрина Ангелюк, ЧСВВ присягає служити Богові у монашому чині до смерті.

Нагорода родичів посвячених Богу дітей:

«Коли Бог кличе сина, доньку на свою службу, ангел заступає її місце в родині».

(Св. Ів. Боско)

с. Лукія Ангелюк, ЧСВВ посвячує до смерті своє життя для Христа, Його Церкви і Народу.

«Блаженні чисті серцем
Бо вони побачать Бога (Mt. 5, 8)

«Блаженні убогі духом
бо їх є царство небесне» (Mt. 5,3)

Щаслива мама — Василіна Гопчак - Ангелюк радіє між доняями з приїздом до Австралії, яке збіглося з 25-літтям їхнього тут побуту. Від ліва: с. Лукія, с. Зеновія (доні), п-і Василіна, с. Макрина (внутика) і с. Анісія ЧСВВ.

ПРАЦЯ НАД СОБОЮ

В першу чергу — це щоденна молитва й відмовлення монашого Правила, реколекцій, духовна обнова, відновлення обітів. Сповнювання монашого Правила має велике моральне і духове значення для Сестер. Вони посилюють їх витривалість і дають їм постійну наснагу до праці для добра інших і на славу Божу. Щорічні реколекції відбуваються спільно з Сестрами всіх монастирів разом, звичайно в Сіднії. Особливо належить відмітити

щорічну духовну обнову сестер в навечері празника св. Василія Великого та публичне відновлення в часі богослуження монаших обітів.

На спільніх нарадах Сестри обговорювали внутрішні справи Чину, давали свої поради до проєкту нових Конституцій Чину та пропозиції до розгляду Ген. Капітули...

Після річних реколекцій під проводом Всеч. о. І. Шевцева — 24-29.8.1980 р.

Річні реколекції під проводом о. Августина ЧСВВ — 1990 р.

27.10.1986 — ВПреп. Архимандриня м. Христофора, С. Дія, м. Марія і Сестри обговорюють нові Конституції.

**«Заспівайте Господеві,
благословіте ім'я його».**

(Пс. 95,2)

**«Принесіте Господеві славу й честь,
принесіте Господеві славу імені його».**

(Пс. 28,1-2)

